

**GRAD PULA - POĽA
GRADSKO VIJEĆE**

**10. SJEDNICA
GRADSKOG VIJEĆA GRADA PULE
održana u utorak, 08.02.2022. u
„Dvorani Pula“ Fakulteta ekonomije i turizma,
Pula, Preradovićeva br. 1**

Pula, 08.02.2022.

SKRAĆENI ZAPISNIK
sa 10. sjednice Gradskog vijeća Grada Pule
održane u utorak, 08.02.2022. godine u
„Dvorani Pula“ Fakulteta ekonomije i turizma,
Pula, Preradovićeva br. 1

Sjednicu je u 17,00 sati otvorila DUŠICA RADOJČIĆ (Možemo!) koja je sjednici i predsjedavala.

Poštovane vijećnice i vijećnici dobar dan – *egrege consiglere e consiglieri buon giorno*, otvaram 10. sjednicu Gradskog vijeća Grada Pule.

Radi utvrđivanja kvoruma obavještavam vas da je vijećnik Mirko Jurkić opravdao izostanak sa današnje sjednice.

Prelazimo na utvrđivanje kvoruma pa molim vijećnike da se prijave u sustav eGlasanja.

Red br.	VIJEĆNIK	LISTA	PRIMJEDBA
1.	DUŠANKO BABIĆ	NL Filipa Zoričića	F.Zoričić-mir. mandata
2.	SELMA IBRIŠAGIĆ	NL Filipa Zoričića	I.Močenić-mir. mandata
3.	KRISTIJAN BITERI	NL Filipa Zoričića	
4.	IVANA MOHOROVIĆ	NL Filipa Zoričića	
5.	DUŠICA RADOJČIĆ	MOŽEMO	
6.	MIHA PAUS	MOŽEMO	
7.	NOEL MIRKOVIĆ	MOŽEMO	
8.	ANA FONOVIĆ	MOŽEMO	
9.	SANJA RADOLOVIĆ	SDP	
10.	IGOR BELAS	SDP	
11.	SINIŠA GORDIĆ	SDP	
12.	ELENA PUH BELCI	IDS-ISU-ZELENI	
13.	DANIEL DEKOVIĆ	IDS-ISU-ZELENI	M. Čerina-mir. mandata
14.	VALTER BOLJUNČIĆ	IDS-ISU-ZELENI	J. Černjul-mir. mandata
15.	ARDEMIO ZIMOLO	IDS-ISU-ZELENI	
16.	GORDANA FERENČIĆ	IDS-ISU-ZELENI	M. Brajuha-ostavka
17.	MARIN LEROTIĆ	IDS-ISU-ZELENI	
18.	MONICA DEROCCHI	IDS-ISU-ZELENI	
19.	MARIJA MARKOVIĆ- NIKOLOVSKI	IDS-ISU-ZELENI	
20.	MIRKO JURKIĆ	HDZ	
21.	SEAN SOLDATIĆ	HDZ	
22.	MILAN RAŠULA	NL Milan Rašula	

Pozdravljam i napominjem da su s nama danas prisutni gospođa Gordana Ferenčić, gospodin Daniel Deković i Valter Boljunčić, koji ulaze u Vijeće kao zamjenici vijećnicima koji su dali ostavku i mandat u mirovanje (Massimo Brajuha, Miodrag Čerina i Jadranka Černjul) te se od početka sjednice računaju u kvorum o čemu će nas kasnije izvijestiti Mandatna komisija.

Slijedom prijave prisutnosti u sustav eGlasanja i evidencijskih listića, utvrđujem da je na 10. sjednici prisutan 21 vijećnik od ukupno 22 vijećnika, te da Gradsko vijeće može pravovaljano odlučivati.

POZDRAVLJAM:

- gosp. Filipa Zoričića GRADONAČELNIKA GRADA PULE
- gđu. Iyonu Močenić i gosp. Bruna Cerngula, ZAMJENIKE GRADONAČELNIKA
- PROČELNIKE upravnih tijela Grada
- DIREKTORE TRGOVAČKIH DRUŠTAVA
- RAVNATELJE JAVNIH USTANOVA
- predstavnike MEDIJA
- gđu. Lorenu Benčić – simultanog prevoditelja na znakovni jezik
- sve GLEDATELJE koji nas prate putem TV Nove ili uživo putem „live streaming-a“ na mrežnim stranicama Grada Pule
- i ostale GOSTE

OSTALI PRISUTNI:

LOVORKA HAJDIĆ GOLJA, zamjenica pročelnice Upravnog odjela za lokalnu samoupravu
 EVA BARBIR, voditelj Odsjeka za poslove Gradskog vijeća i Gradonačelnika
 ANJA ADEMI, pročelnica Upravnog odjela za lokalnu samoupravu
 IGOR JOVIN, pomoćnik pročelnika Upravnog odjela za lokalnu samoupravu
 VESNA SAJIĆ, pročelnica Upravnog odjela za financije i gospodarstvo
 ROBERT STEMBERGER, pročelnik Uo za komunalni sustav i upravljanje imovinom
 IVANA SOKOLOV, pročelnica Upravnog odjela za društvene djelatnosti i mlade
 ELVIRA KRIZMANIĆ MARJANOVIĆ, pomoćnica pročelnice UO za društvene djelatnosti i mlade
 LENA RADUNIĆ, pročelnica Upravnog odjela za kulturu i razvoj civilnog društva
 NEBOJŠA NIKOLIĆ, pročelnik Službe za zastupanje Grada
 SANJA JERMANIŠ BULEŠIĆ, Služba za unutarnju reviziju
 DAVOR SEBASTIJAN, informatičar
 DRAŽEN STEPANOV, informatičar
 GORAN KLIMOV, eGlasanje
 DAMIR KALOGJERA, Covid redar
 MARIJAN KAVURIĆ, covid redar
 GRACIJELA PETEH, spremačica
 CINZIA POČEKO KRANJEC, direktor Castrum Pula 97 d.o.o.
 NEBOJŠA NIKOLIĆ, direktor, FRATARSKI d.o.o.
 FABIO GIACOMETTI, direktor, Kaštijun d.o.o. Pula
 TATIJANA ZANINI GAVRANIĆ, direktorica Luka Pula d.o.o.
 DARKO BIJELIĆ, direktor, Monte Giro d.o.o.
 DEAN KOCIJANČIĆ, direktor, Plinara d.o.o.
 ROBI FUART, direktor Pula Herculanea d.o.o.
 BRANISLAV BOJANIĆ, direktor, Pula Parking d.o.o.
 IGOR ŠKATAR, direktor, Pulapromet d.o.o.
 RENATO PERC, direktor, Tržnica d.o.o.
 GORDANA PLAČIĆ, Vodovod Pula d.o.o.
 MARIZA KOVAČEVIĆ, ravnateljica, Dječji vrtić Pula
 SANJA KRIZMAN, ravnateljica, Dječji vrtić Mali svijet
 SERENA SIROTIĆ, ravnateljica, DV-SI Rin Tin Tin Pula-Pola
 LORETTA MOROZIN, ravnateljica, Dnevni centar za rehabilitaciju Veruda
 NELA NAČINOVIĆ, ravnateljica, Gradska knjižnica i čitaonica Pula
 GORDANA JEROMELA KAIĆ, ravnateljica, INK-Gradsko kazalište Pula
 GORDANA RESTOVIĆ, ravnateljica, Pula Film Festival
 ALEKSEJ MIŠAN, ravnatelj, Pučko otvoreno učilište
 IVICA ROJNIĆ, zapovjednik Javne vatrogasne postrojbe Pula
 LORENA BENČIĆ, simultani prevoditelj na znakovni jezik

Prije nego što prijedemo na utvrđivanje dnevnog reda, iznimno bih dala riječ vijećniku Igoru Belasu, mislim da je povod opravdan i da ćete razumjeti ovu potrebu.

IGOR BELAS

Hvala Predsjednice. Drage kolege, prije 18 dana napustio nas je veliki glazbenik i veliki čovjek Aki Rahimovski. O glazbenom opusu sa njegovim Parnim valjkom, usudio bih se reći, znamo gotovo sve. Neponovljiva i veličanstvena karijera. Iskoristio bih priliku i ovdje u Gradskom vijeću Grada Pule podsjetio na njegovu ljudsku veličinu i veliku ljubav prema našem Gradu. Zbog njegovog višegodišnjeg doprinosa organizaciji Đoserovih memorijala i humanitarnih akcija za Ligu protiv raka 2017. godine, na Dan Grada Pule uručena mu je Povelja Počasni građanin Pule gdje je on tada rekao, citiram: "Velika mi je čast šta sam dobio Povelju Počasnog građanina, pogotovo zbog toga što sam jako vezan uz Pulu i smatram je svojim drugim gradom, ali sam i polaskan što su dobri ljudi prepoznali taj moj rad kojim se bavim mimo glazbe. Kada sam preuzeo organizaciju Đoserovog memorijala, nisam uopće razmišljao o nekakvim priznanjima, nego o tome da mogu pomoći i napraviti nešto dobro za one kojima je to potrebno." Takav je bio Aki i zato bih zamolio sve prisutne u ovom časnom domu da ustanu i velikim, glasnim pljeskom odamo priznanje ovom velikom čovjeku i glazbeniku. (aplauz)

PRELAZIMO NA UTVRĐIVANJE DNEVNOG REDA:

Poziv s materijalima za 10. sjednicu Gradskog vijeća dostavljen je vijećnicima dana 31. siječnja 2022. godine.

Dana 01. veljače 2022. godine dostavili smo vam novi izmijenjeni Dnevni red iz kojeg je brisana točka 5. - Donošenje Izmjena i dopune Plana postavljanja privremenih objekata, komunalnih objekata u općoj uporabi i bankomata u Gradu Puli-Pola

Vijećnicima na znanje dostavljeno je:

- dana 04. siječnja 2022. Izvješće Gradonačelnika o korištenju sredstava Proračunske zalihe Proračuna Grada Pule za mjesec prosinac 2021. godine
- te dana 20. siječnja 2022. godine Izvješće Gradonačelnika o danim suglasnostima za zaduživanje i danim jamstvima za razdoblje od 01. srpnja do 31. prosinca 2021. godine.

Prijedloge akata za ovu sjednicu razmatrali su i dostavili svoja izvješća nadležna radna tijela - Mandatna komisija, Odbor za Statut i druge opće akte, Odbor za izbor i imenovanja, Odbor za prostorno uređenje te Odbor za gospodarstvo.

Budući da nema drugih prijedloga, stavljam na glasanje DNEVNI RED 10. sjednice Gradskog vijeća kako je predložen 01. veljače 2022. godine sa 6 točaka dnevnog reda.

Predsjednica vijeća utvrđuje da je glasanje završeno te je

VIJEĆE s 20 glasova "ZA" i 1 glasom "PROTIV", usvojilo predloženi Dnevni red 10. sjednice Gradskog vijeća

DNEVNIRE D

1. Vijećnička pitanja
2. Izvješće Mandatne komisije:
 - 2.1. mirovanje mandata vijećnika Miodraga Čerine i verifikacija mandata zamjenika Daniel Deković
 - 2.2. mirovanje mandata vijećnice Jadranke Černjul i verifikacija mandata zamjenika Valter Boljunčić
 - 2.3. ostavka vijećnika Massima Brajuhe i verifikacija mandata zamjenice Gordana Ferenčić
3. Usvajanje Skraćenog zapisnika s 9. sjednice Gradskog vijeća od 20.12.2021. godine
4. Donošenje Odluke o načinu pružanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na području Grada Pula-Pola
5. Donošenje:
 - 5.1. Rješenja o razrješenju ravnateljice Gradske knjižnice i čitaonice Pula (Nela Načinović)
 - 5.2. Rješenja o imenovanju ravnateljice Gradske knjižnice i čitaonice Pula (Nadia Bužleta)
6. TEMATSKA TOČKA - Prostorno planiranje, ključni alat u zaštiti prostora i provedbi strateških ciljeva ekonomskog i društvenog razvoja: problemi, posljedice, rješenja

Prije prelaska na Vijećnička pitanja, iskoristit ću priliku da vas obavijestim da je započela priprema donošenja, odnosno izmjena dva važna dokumenta koji reguliraju rad Gradskog vijeća, priprema se Kodeks ponašanja vijećnika u Gradskom vijeću Grada Pule u sprječavanju sukoba interesa. Prema novom Zakonu o sprječavanju sukoba interesa vijećnici su dužni dostaviti podatke o vlasništvu udjela u vlasništvu poslovnih subjekata, te o stupanju u poslovni odnos poslovnih subjekata u vlasništvu vijećnika ili članova njegove obitelji s Gradom Pulom ili trgovačkim društvima i drugim pravnim osobama kojima je Grad osnivač. Dopis o tome dostavljen vam je prošli tjedan, rok za dostavu podataka je 15 dana, a svi podatci bit će objavljeni na web stranicama Grada Pule. Kodeksom ponašanja bit će regulirana i druga pitanja vezana uz sukob interesa. Započela je i izmjena Poslovnika Gradskog vijeća s obzirom da, između ostalog, sadrži neke nejasne i dvojbene formulacije. Prijedlog izmjena bit će predstavljen Klubovima vijećnika i predstavnika svih političkih opcija u Gradskom vijeću.

AD - 1. VIJEĆNIČKA PITANJA

Na 9. sjednici nisu stigli postaviti vijećnička pitanja vijećnici koji danas imaju prednost,

1. ARDEMIO ZIMOLO
2. MIHA PAUS
3. ELENA PUH BELCI
4. KRISTIJAN BITERI
5. SEAN SOLDATIĆ
6. DUŠICA RADOJČIĆ
7. MARIJA MARKOVIĆ - NIKOLOVSKI
8. IVANA MOHOROVIĆ
9. MONICA DERROCHI
10. DUŠANKO BABIĆ

ARDEMIO ZIMOLO

Lijep pozdrav i uspješan rad želim našim novim i novoj vijećnici jer smo čuli na početku da oni već pripadaju kvorumu pa im želim uspješan rad u ovom mandatnom razdoblju. Za našeg Sindaca dva pitanja, jedan povijesni, a drugi aktualni.

Povijesni se tiče: Neki dan mi je sinulo i to bi bilo dobro danas da dobijem neku informaciju ako gradonačelnik zna, ako ne će mi nekako naći odgovor, makar pisanim putem. U kolovozu

2013. prilikom radova na kanalizaciji Grada Pule, znamo da je stoljećima odlazila fekalija ravno u more, tu pored glavne pošte su se našla dva ostatka rimska broda koji datiraju od 1. stoljeća prije naše ere, ili stoljeća poslije naše ere ili poslije Krista, kako se već kaže. Ti brodovi imaju neku dugu povijest koja je na žalost stala. Gdje je stala? Stala je nakon četiri godine kada su ti brodovi, odnosno ti ostaci drva koji su bili u mulju, zato su tako sačuvani, su nakon dvije godine u Uljaniku, nakon što su bili na desalinizaciji i dvije godine na nekoj reparaciji su prebačeni u Grenoble, u neki institut koji se bavi time i nakon toga, a bilo je predviđeno da se u daljnjoj realizaciji odnosno planu izgradi kopija identičnog broda koji bi se nalazio u pulskoj rivi i služio bi za razgledavanje i plovidbu u turističke svrhe. Međutim ne znam gdje je taj brod završio, možda će se gradonačelnik raspitati kod ravnatelja Arheološkog muzeja, ako ne ću dobiti neku informaciju jer stvarno to je jedinstvena prilika da se tako nešto napravi jer bi na kraju krajeva i Uljanik ili Tehnomont bi imali neki posao, bi se mogli privući novci iz Europske unije i to bi bio jedan interesantan podatak i posao.

Znači, nakon povijesti idemo u sadašnjost, a sadašnjost je da u kazalištu imamo cirkus. Doslovno cirkus jer kao gradski vijećnik, kao građanin ovog grada, makar ne posjećujem puno te priredbe u Istarskom gradskom kazalištu, Gradsko kazalište Pula, ne znam odakle početi da ulovim početak i kraj te trakavice. Da mi se objasni zašto je došlo do tog cirkusa? Kratko i jasno.

FILIP ZORIČIĆ

Hvala na pitanjima. Što se tiče pitanja iz povijesti, ja ću vam javiti pisanim putem što je s time. Koliko je meni poznato, razgovarao sam sa ravnateljem Komšom, čini mi se da jedan od tih, ali možda griješim, brodova će biti za ovo ljeto, kao prikaz tog vremena naše povijesti. To je odlično pitanje.

Što se tiče drugog pitanja, vi ste to nazvali cirkusom i sad ne znam točno što vas zanima da vam odgovorim, na koje pitanje. Dakle, kazališno vijeće je poništilo natječaj i izmjena Statuta će ići na Gradsko vijeće, vjerujem da će Gradsko vijeće usvojiti bolji Statut. Dakle, nije primjereno da kandidati koji su kandidati za ravnateljicu ili ravnatelja Istarskog narodnog kazališta nemaju pravo kako na intervju, tako i na prezentaciju programa. To nije dobro. Također, jedna važna stvar - unutarnji pravilnik koji jasno definira da će djelatnici, radnici Istarskog narodnog kazališta moći napokon iznijeti svoje mišljenje o kandidatima koji će pred njima prezentirati program. Ja mislim da je to dobar put. Proveli smo tako na sličan način, dakle, dva natječaja u dva gradska vrtića i zadnji izbor je bio u gradskoj knjižnici. Dakle, čuje se glas djelatnika, to je jako važno. Mislim da sam vam manje-više odgovorio na pitanje.

ARDEMIO ZIMOLO

Hvala na odgovoru za prvo pitanje. Za brod Pula 1, kako se već nazvao pa se nadam da ćemo u onom lijepom zdanju imati prilike to vidjeti, tu prezentaciju, a za drugo pitanje, šta da vam kažem. Da li smo to mogli izbjeći? Onda ne bi ja upotrijebio tu riječ cirkus jer opet mislim da procedura kad se u nešto ide, bi se trebalo unaprijed znati što je u redu, što je po zakonu, što nije po zakonu, što je po statutu, što nije po statutu? Sad nekako mi se čini da opet nisam dobio pravi odgovor jer ako se nešto ponavlja, znači da je nešto krivo, a netko je napravio krivo, a taj netko bi trebao odgovarati. Kratko i jasno. Ja ne znam zašto bi se skrivali ili da kažemo izvinite. Jako je to politički teško reći. Netko je kriv. Evo, samo sam to želio čuti, a za riječ cirkus ne znam, možda je malo preoštra, ali u svakom slučaju vidi se po pisanju, po nekim kazališnim djelatnicima koji me pitaju, koje ja uopće ne znam da su tamo, oni me pitaju što je s nama. Ne znam. I na kraju krajeva vidimo to da dva člana vijeća koji su zaposlenici te ustanove su dali ostavku. Znači, vjerojatno to nešto doprinosi da na moje pitanje bude jedan veliki upitnik. Evo, zahvaljujem.

MIHA PAUS

Ja bih postavio pitanje za novu direktoricu Luke Pula, ako je prisutna, ne znam jer su svi u drugoj prostoriji. Postavit ću jedno pitanje. Znači, zanima me samo njena vizija i smjer razvoja Luke Pula i u kojim branšama ona vidi najveći potencijal?

TATIANA ZANINI GAVRANIĆ

Bilo je pitanje razvoja Luke Pula. Znači ono što ja mislim i što ja vidim da bi se moglo u Luka Puli napraviti, to je jedno središte male brodogradnje.

MIHA PAUS

Dobro. Dosta precizno ste to rekli i sažeto, valjda to moram prihvatiti. Mene je samo više zanimalo u kojoj branši tereta, koji tereti su najveći potencijal za Luku Pula, izuzev brodogradnje koja je već tu.

TATIANA ZANINI GAVRANIĆ

Pa ja ne bih rekla da je brodogradnja tu, ja bih rekla da bi trebalo tamo centrirati sve one male brodograditelje koji se sad možda nalaze po nekim garažama i onda da dođu u to središte gdje bismo mi mogli nekakvu infrastrukturu omogućiti da oni rade bolje svoj posao.

ELENA PUH BELCI

Ja imam pitanje za pročelnika Stembergera. Postavila sam mu upit pa sam dobila i pismeno odgovor, ali bih iskoristila ovu priliku da pojasnimo problematiku o dogradnji Osnovne škole Kaštanjer s obzirom da sam dobila svojevremeno i jedan upit, a s druge strane Gradonačelnik je imao priliku reći da ništa nije učinjeno po tom pitanju pa s obzirom da sam pratila cijelu dinamiku i svu problematiku od početka u suradnji sa ravnateljicom i sa pročelnicima iskoristila bih ovu priliku da nam pročelnik kaže da li je nešto učinjeno i što je učinjeno? Hvala lijepa.

ROBERT STEMBERGER

Po tom pitanju imamo dva slučaja, dvije čestice koje su sporne. Imamo česticu koja je upisana kao javno dobro u općoj upotrebi, čisti upis javnog dobra i za to je izvršen, odnosno dopunjena dokumentacija. Dobili smo sve suglasnosti i jedinice lokalne samouprave koje čine nekadašnju Općinu Pula i zahtjev je upućen na brisanje javnog dobra jer za tu česticu postoji odluka Gradskog vijeća. Što se tiče druge čestice, ona je javno dobro u općoj upotrebi u vlasništvu Republike Hrvatske. To su oni u jednom trenutku upisali temeljem Zakona o cestama i tu je nastao najveći problem zato što trenutno, sa svim pokušajima, završilo je tako da je zahtjev za brisanje javnog dobra proslijeđen Državnom odvjetništvu u Puli kako bi dalje pokrenuli postupak brisanja javnog dobra. Inače već se dugo godina vuče ta priča. Zahtjevi su slani i Agenciji za državnu imovinu i Uredu za državnu imovinu, kako su već vremenom mijenjali svoj naziv, Ministarstvu državne imovine i tako dalje, Ministarstvu graditeljstva i sad zadnje što smo imali, imali smo čak i prema Ministarstvu prometa. Na kraju smo upućeni da taj zahtjev proslijedimo preko Državnog odvjetništva. Znači, radi se na tome da se to briše da može projekat ići dalje pošto moramo od svih čestica koje danas čine školu stvoriti jednu cjelinu, odnosno jednu nekretninu da bi se moglo ići u ishodovanje dokumentacije.

ELENA PUH BELCI

Samo bih zaokružila ovu priču jer u medijima nije izašla ova informacija. Znači, dogradnja Osnovne škole Kaštanjer nije išla dalje u realizaciju iz tehničkih i pravnih problema. Čestica je državna i ona se kao takva, sa svim našim naporima, nije uspjela riješiti, a isto tako bi zamolila informaciju da li ja ovu dokumentaciju svu koju sam dobila, novinari nisu pitali od Grada Pule, da li ja mogu istim novinarima proslijediti sav sklop svih dopisa, svih zapisnika i sve dokumentacije koja je bila i potkrepljuje činjenicu da je Grad Pula napravio puno da dobijemo tu česticu.

ROBERT STEMBERGER

Ja mislim da nema prepreke osim ako se ne radi o nekom podatku osobne naravi koji je vezan za GDPR, pa onda u tom slučaju bi trebali biti pažljivi. Za ostalo nema prepreke.

KRISTIJAN BITERI

Pitanje prvo za gospodina Gradonačelnika. Vidimo da ste najavili u medijima da ste od Države tražili neka državna zemljišta za gradsku namjenu pa vas molim da nam malo šire to pojasnite.

ISO 9001 ISO 27001 IQNet SR-10 Cro Cert

Drugo pitanje za gospodina Bojanića, direktora Pulaparkinga. Gradonačelnik je najavio nova prometna rješenja koja će spriječiti ljetne gužve i nova parkirna rješenja te je također najavio, napokon, uspostavu park-and-ride sustava, pa bi vas zamolio da nas izvijestite, nas i javnost, kako teku pripreme?

FILIP ZORIČIĆ

Pa evo na brzinu sam zabilježio. Dakle, hvala vam na pitanju. Vezano za promemoriju istaknut ću pet točaka. Doduše, jednu je već kolega Stemberger istaknuo, to je škola Kaštanjer. Potom smo u promemoriji tražili na služnost prostora Valelunga za razvijanje Pulskog centra za inovacije jer smo započeli razgovore sa Infobip-om, CARnet-om i Sveučilištem koji su zainteresirani za razvoj Pule kao središta freelancera i start-up-ova. Potom vojarna Vladimir Gortan za Centar za mlade i društveno poduzetništvo. Potom od MORH-a, ovdje su ljudi bili prije nekih desetak dana, to je prostor streljane, kao velike sportske zone i veliko zemljište na Verudi koje je već isparcelizirano, pod državom je, a to je vezano za gradnju obiteljskih kuća. Dakle, to nam je u interesu vezano za demografsku sliku. To je ključnih pet točaka čini mi se iz svega toga što smo tražili od države. To je sad već treći navrat i ovaj tjedan ja imam i sastanak upravo na temu streljane u petak.

BRANISLAV BOJANIĆ

Pozdravljam sve prisutne. Poštovani Predsjednice Gradskog vijeća, ja bih vas zamolio, prije nego što vam odgovorim na jedno pitanje, čisto da pojasnim što znači parking, parkiranje, jer svi to shvaćamo da je to nešto ovlaš, da je to vrlo jednostavno, samo suhoparne informacije, pa ako nema nekih problema, ja bih vam u jedno par minuta pokušao objasniti općenito problematiku parkinga, što znači parking u Puli, u Hrvatskoj i u svijetu. Hvala. Dakle, problemi s parkiranjem ključni su dio unutarnje mobilnosti pri čemu on sve više i više utječe na gospodarsku i urbanu atraktivnost urbanih područja. Postavlja se pitanje kako se nositi s mobilnošću koja se uglavnom temelji na automobilskom prometu unutar urbanih aglomeracija. Politika parkiranja 80-ih godina 20. stoljeća temeljila se na načelu da je svaki vlasnik automobila ujedno bio i potencijalni korisnik parkirališta, očekuje se da na raspolaganju ima uglavnom tri parkirna mjesta, jedno parkirno mjesto kod kuće, drugo na radnom mjestu, a treće na bilo kojem mjestu na koje je mogao stići sa svojim automobilom zbog razonode, hobija i nekim tome slično. Osvrnemo li se ponekad oko sebe, što vidimo? Nepreglednu kolonu automobila do kuda nam pogled seže, a koji su u pokretu ili mirovanju u svako doba dana. Upravo zbog ovih razloga parkiranje je postalo sveprisutni, neizostavni dio svakodnevnog života suverenog čovjeka. Gdje parkirati auto? Učestalo je pitanje koje u današnje vrijeme sve češće ostaje bez odgovora. Intenzivan i urban porast broja automobila stvara potrebu za povećanjem parkirnog prostora kojeg objektivno i realno nema dovoljno. Danas u Europi živi oko 740 milijuna građana. Oko 300 milijuna auti je na cesti. U svijetu je negdje oko 1 milijarde auti. Učestalo korištenje osobnog automobila rezultat je sve većeg standarda i dohotka stanovnika većine gradova, njihovih stvarnih potreba za automobila i dostupnosti te doživljaja slobode koji automobil pruža. Mogućnost parkiranja pred vratima neke ustanove, ureda, trgovine, restorana ili hotelskog objekta stekla je status temeljnih ljudskih prava. Još se prisjećamo vremena kad su automobili prometovali najužim središtem grada, a mjesta za parkiranje bilo je u dovoljnom broju u skoro svakoj ulici, uličici ili na trgu, na mjestu gdje god bi se auto zaustavilo. No, što se standard stanovništva poboljšavao, to se i broj automobila u gradovima povećavao. Automobili su se sjurili u gradove pa je dostupnih parkirnih mjesta bilo sve manje i manje, a pronalaze se sve teže i teže. Svako kretanje automobila u prometu ima neko odredište, odnosno završetak koji rezultira parkiranjem. Vozači svoje automobile zaustavljaju na kraće ili duže vrijeme, odnosno ostavljaju ih na određeno vrijeme da negdje stoje. S obzirom da svako stajanje zahtijeva stanovitu površinu parkiranja automobila na kolnicima i površinama za parkiranje ima posebno značenje za odvijanje prometa. Velike potrebe za parkirnim prostorom posljedica su činjenice da svaki osobni automobil više vremena provodi u mirovanju nego u vožnji. Stoga automobili imaju skromnu iskorištenost tijekom dana. Najčešće se koriste za prijevoz od mjesta stanovanja do mjesta rada, odlaska u kupovinu ili tijekom slobodnog vremena pri čemu se vremenski vrlo kratko nalazi u kretanju. Svjetska i europska iskustva ukazuju da se osobni automobil nalazi u pokretu prosječno od 1 i pol do dva i pol sata dnevno, a uvjetima veličine hrvatskih gradova i kraće. Ostalo vrijeme tijekom dana, automobili su ostavljeni na nekoj prometnoj površini u

ISO 9001 ISO 27001 IQNet SR-10 Cro Cert

gradu. Primjerice, gospodin Mašćenić iz Rijeke je izračunao pa kaže da godišnje auto prijeđe otprilike, u prosjeku, 12 tisuća kilometara uz prosječnu brzinu od 30 kilometara, ima godišnju vremensku bilancu od 400 sati vožnje i 8 360 sati mirovanja. Što znači da je 21 puta više vremena provede u mirovanju nego u kretanju. Iz ovih se podataka zaključuje da je individualni promet krajnje neracionalan te da parkiranje predstavlja veliki urbanistički problem čije rješavanje zahtijeva promišljen pristup kako u društveno-ekonomskom, tako i u prostorno-tehničkom i funkcionalnom sustavu. Sukladno tome, u 99% slučajeva, znanstvene i stručne rasprave s tematikom gradskog prometa osobito parkiranja označene su uglavnom negativnim predznakom. Jeftino parkiranje u središtu grada, nedovoljan broj parkirnih mjesta, nepropisno parkiranje automobila, svakodnevni prometni konflikt između automobila i pješaka, raskopane i neodržavane prometnice te gužva koja je s vremenom sve veća i veća a traje sve duže. To su neki od problema s kojima se svakodnevno suočavamo već u gradskim središtima. Posljedica naglog razvoja individualnog prometa, odnosno posljedica ubrzanog kupnje motorizacije, pogubna su za gradska središta. Zapravo, kad se govori o destruktivnom djelovanju prometa na gradove, potrebno je istaknuti da se gotovo isključivo misli na probleme što ih stvara prevelika koncentracija automobila u užim, četo i nešto širim gradovima. Iluzorno je očekivati a u svim gradovima svijeta i Europe, pa tako i u Hrvatskoj postoji neko konačno rješenje parkirnih problema. Tek u novije vrijeme pojedine države rješavaju taj problem ograničavanjem broja osobnih automobila po pojedinim obiteljskim stanovima. Automobil je potrošno dobro, nužno danak civilizaciji, ali i pokazatelj socijalnog statusa pojedinca i njegove obitelji, dok je automobil nekad bio statusni simbol te znak prestižnog bogatstva, danas je njegovo posjedovanje potreba bez koje se ne može. Problemu parkiranja u gradovima, naseljima i mjestima nije se posvećivalo dovoljno pozornosti pa je većina rješenja tog problema bilo parcijalno, nedostatno te se uglavnom svodilo na administrativne mjere. Postoje nekoliko akutnih trendova u tijeku koji će imati utjecaj na mobilnost i parkiranje. Urbanizacija je trend koja će se vjerojatno nastaviti u svijetu i Europi u doglednoj budućnosti. To znači da će se potražnja za središnjim gradskim prostorom povećavati. Demografski gledano, zapadnoeuropska populacija stari, ali je sve veći starijih osoba koji su iz zdravstvenog aspekta ostali u dobroj formi pa sukladno tome, nadalje, koriste automobile. Također, mladi ljudi će više putovati nego prijašnje generacije. Očekuje se u budućnosti povećanje sadašnjeg trenda u turizmu. Veći broj putovanja godišnje koje traju kraće. To će uzrokovati još veću mobilnost, a rezultat će biti pojačan pritisak na prometne infrastrukture. Parkiranje bi trebalo biti dostupno svugdje u gradovima i na različitim mjestima, ali uz uvjet da su parkirne lokacije konfigurirane i smještene maštovito, učinkovito i u kapacitetima koje zadovoljavaju specifične zahtjeve i potrebe. Tijekom turističke sezone problemi parkiranja u gradskim turističkim destinacijama znatno se uvećavaju. Središnje gradsko turističko područje s mnoštvom atraktivnih sadržaja prostornim i spomeničkim vrijednostima, zona je velike privlačnosti turista. Kako je najveći dio sadržaja koncentriran u samom središtu grada, razumljivo je da se tu pojavljuju i najveći problemi. Veliki broj turista, ali i domicilnog stanovništva koje želi tijekom sezone doći osobnim vozilom što bliže u središnju gradsku jezgru. Problematika mirovanja vozila u turističkim destinacijama odvija se u raskoraku potrebe da se u vrijeme turističke sezone korisnicima osigura dovoljan broj parkirnih mjesta i činjenica da u razdoblju izvan turističke sezone ti parkirališni prostori biti će neiskorišteni. Za primorske turističke destinacija s odgovarajućom obalom i dubinom mora, vrlo je prihvatljivo rješenje gdje mogu predstavljati brodovi trajno privezani u luci koji preuzimaju funkciju plutajućih garaža. Stvaranjem odgovarajućih preduvjeta u dometu prometne ponude, mnogi su gradovi posegnuli za restriktivnim mjerama u pogledu ulaska osobnih vozila u središte grada. Dio je tih mjera iz područja regulacije prometa, kao što su pješačke zone, zabrana tranzita kroz središte grada te crvene zone i tako dalje, a dio je mjera iz ekonomskog područja putem naplate korištenja prometnih površina, ulica i parkirališta. Osim zabrane ulaska vozila u središte gradova, kao drastične mjere ograničavanja prometa, mnoge su se gradske uprave odlučile za destimuliranje ulaska osobnih vozila u gradska središta uvođenjem visokih pristojbi. Dakle, budućnost parkiranja prilično je jasna u mnogim državama i svijetu. Ukoliko sve prognoze nisu pogrešne, novi će svijet biti perspektivan i mobilan. Većina stanovnika nakon kupnje automobila smatra i očekuje da će im netko drugi osigurati parkirno mjesto ispred njihovog mjesta stanovanja, što se u budućnosti ne smije tolerirati. Već se i danas učestalo i svakodnevno postavlja pitanje kada je riječ o parkiranju, može li se učiniti nešto učinkovitije, nešto drugačije, nešto primjerenije za parkiranje u

ISO 9001 ISO 27001 IQNet SR-10 Cro Cert

budućnosti? Odgovor je uglavnom poznat, ali je dilema treba li pitanje upravo tako postaviti? Naravno se može nešto učiniti jer ako se mijenja svijet u globalu i u svim aspektima života ljudi, promjena mora obuhvatiti i parkiranje. Budući da održavanje status quo nikada nije poželjno, niti je moguće, traženje svakodnevnih svrsishodnih rješenja parkiranja doprinosi stvaranju pozitivnih implikacija u kvaliteti življenja u gradovima. Previše ili premalo mjesta za parkiranje, parkiranje koje je previše jeftino, mišljenja su različita, pri čemu nema jednostavnijeg odgovora. Međutim, prije nego ili se krene u suočavanje sa sadašnjim problemima parkiranja, sve u cilju osiguranja manje problema u budućnosti, potrebno je sasložiti da problemi parkiranja doista postoje, što ponekad i nije slučaj. Naime, mnoge lokalne vlasti i političke strukture zanemaruju problem parkiranja u njihovim gradovima. Guraju ga pod tepih, rješenje ovog problema leži u osiguranju postojanja i dosljedne prometne politike i kvalitete sustavnog parkiranja. Pametni gradovi pokušavaju smanjiti problem s parkiranjem koji uzrokuju gužve na prometnicama omogućavajući brzi pronalazak slobodnih parkirnih mjesta. Stoga je još jedanput potrebno naglasiti da je grad najljepše umjetničko djelo koje je stvorilo čovječanstvo i to je jedan od razloga zbog kojeg se gradovi trebaju čuvati i obnavljati, a turizam razvijati u održivom smislu, što znači čuvati nasljeđe za buduće generacije. I nemanje bitno, pametna urbana područja ne nastaju samo razvitkom tehnologije, već i vizijom ljudi ovog grada koje ga vode. Malo sam morao preskočiti eto, pa sam malo izgubio ovaj, na kraju, svoju vokabulaciju, i sve ovo što sam pročitao dokaz je o ovome na kraju da sve ovisi o ljudima koji ovaj grad vode. Prema tome, ovo što ste vi pitali, ja ću vam sad u tri riječi odgovoriti. Da, Pulaparking, u dogovoru sa Gradom, radi na park-and-drive sustavu. Ovo je jedna slika, to je Mandrač, kojeg sad svi znamo, koji nema asfaltiranja, nema ničega na tu temu, gdje je postavljena rasvjeta, gdje su posađena stabla i tu se otprilike, može 200 do 300 auti parkirati uslijed te turističke zone da ne ulaze u grad. Druga stvar, ovo je otprilike desetak tisuća kvadrata, to je tamo Harvey Norman i kako već zovemo pozicija, tu će se moći oko 400 do 500 auti parkirati uslijed turističke zone, koji neće ući u grad i treća stvar, koju nisam donio, a vi svi znate, Marsovo polje 2, gdje je tu pored grada, pored mljekare, tamo je između 250 i 300 auti. Tako otprilike 1000 auti ove sezone ne bi trebalo ući u grad. Što je najbitnija stvar jest da pored ovog Harvey Normana postoji autobusna stanica koja će biti gdje će ljude voziti u grad, kod Mandrača također postoji autobusna postaja gdje će voziti ljude u grad, a inače mogu normalno šetati uz obalu, a od Marsovog polja 2, odnosno mljekare do grada imaju otprilike 2 i pol do 3 minute. Tako da, kad ovo saživi, ovaj, do sezone, Grad Pula bi trebao između 1000 auti sigurno smanjiti ulazak u grad i samim time rasteretiti srce grada. Evo toliko.

SEAN SOLDATIĆ

Ma ja bih postavio jedno vrlo bitno pitanje. Loše smo, ja mislim, počeli ovo Gradsko vijeće. Naime, obzirom da je upitno punjenje proračuna Grada Pule u ovoj, kao i 2023. godini te time i ostvarivanje prava građana Pule na kvalitetno školstvo, vrtiće, infrastrukturu, izgradnju, komunalno i tako dalje, a sve poradi političke neodgovornosti, glasanja i ponašanja platforme Možemo! na prethodnoj sjednici Gradskog vijeća koja je bila 20.12.2021., a obzirom da ste Gradonačelnice javno rekli da će platforma Možemo! za to politički platiti. Da li i dalje kao Gradonačelnik Grada Pule sa svom odgovornošću i dalje stojite iza toga ili će poradi slabog punjenja proračuna kao uvijek, cijenu platiti građani Grada Pule jer će se smanjiti obim komunalnih usluga koje im Grad isporučuje, a sve poradi plaćanja cijene mira u vladajućoj koaliciji u Gradskom vijeću. To je moje prvo pitanje.

Drugo pitanje se može čak i nadovezati na to. Znači, mi u Gradu Puli imamo jako puno ulica koje se zovu ulica po ničemu nisu ulice jer su kaldrme. Znači, nemaju asfalt.

DUŠICA RADOJČIĆ

Oprostite, možete li nam samo reći kome postavljate drugo pitanje?

SEAN SOLDATIĆ

Pitanja postavljam Gradonačelniku ili pročelniku kojeg ovlasti Gradonačelnik Grada Pule. Znači, kako u Gradu Puli imamo ulice, ponavljam, koje se samo tako zovu, a radi se o kaldrmama, znači o šljunčanim putevima koji nemaju kanalizaciju, rasvjetu, oborinsku odvodnju, niti asfalt. Jedna od takvih primjera je Valdemuška ulica u Štinjanu i ine ulice u Gradu Puli. Kako ćete objasniti tim građanima da slabo punite proračun sa namjenom da

njima ispunite ono što i radi Grad Pula, a to su komunalne usluge građanima. Znači, da im se sve to osigura u nekom razumnom roku. Znači, punjenje proračuna za 2023., 2024. godinu, a sve što smo usvojili, odnosno što je ovo Gradsko vijeće usvojilo na proračunu.

FILIP ZORIČIĆ

Hvala na pitanju, razbudili ste me. Pa evo, odgovoriti ću na oba pitanja. Dakle, rekli ste plaćanje cijene mira, to ja ne znam taj vokabular, to je neki stranački vokabular koji ste naučili. Valjda vam je to u genima. Ne znam što drugo reći. Stranačkim genima, oprostite. Dakle, nema plaćanja cijene mira, ne brinite, punit ćemo proračun. Bit će sve u redu. To vam je odgovor na prvo pitanje. Drugo pitanje, sredit ćemo ulice, kaldrme će postati ceste, bit će sve u redu. Ima još tri, više od tri godine. Hvala najljepša.

SEAN SOLATIĆ

Zahvaljujem na odgovoru. Ma slažem se s vama i ja isto sam za dobrobit ovog grada. I ja bih htio da sve bude dobro, ali vidim da ne ide u dobrom smjeru. Znači, proračun se puni na razne načine, a jedan od vrlo bitnih, a to je namjensko punjenje kad se prodaju okućnice nekih kuća i zemljišta i onda se namjenski radi komunalije za te kuće, ili ako već treba negdje drugdje. Znači, nisam siguran da idemo u dobrom smjeru. Meni je drago što ste vi sigurni da ćete uspjeti to stabilizirati, da ćete puniti proračun, ali ja u današnjem dnevnom redu ne vidim ni jednu stavku punjenja proračuna. Ne znam odakle ćete namaknuti taj novac da bude sve u redu. Ja bih zaista volio da bude u redu. Ja se s vama toliko slažem. A, što se tiče stranke, bili smo jedno vrijeme u istoj stranci, tako da geni su nam vrlo slični. Samo ja sam ostao pri svojim genima.

DUŠICA RADOJČIĆ

Pitanje je pročelnicu Anju Ademi. Nedavno je objavljen natječaj Ministarstva regionalnog razvoja i fondova EU za financiranje pripreme projektno-tehničke dokumentacije za projekte u području digitalne transformacije i zelene tranzicije. Cilj je pripremiti zalihu projekata za financiranje bespovratnim sredstvima iz Mehanizma za oporavak i otpornost. Natječaj je otvoren do 28. veljače 2022. Područje financiranja su digitalne i komunikacijske tehnologije, kako bi se što bolje zadovoljile potrebe građana i unaprijedila učinkovitost gradskih usluga, zelena tranzicija, zelena urbana infrastruktura, sanacija industrijskih lokacija, biciklistička infrastruktura, mjere energetske učinkovitosti itd. Možemo! je, u suradnji s lokalnim stručnjacima, predložio podnošenje zahtjeva za financiranje izrade dokumenata za izgradnju solarnih elektrana na krovovima javnih zgrada koje imaju najveće račune za struju, za izradu GIS podloge zelene infrastrukture, projekt mreže biciklističkih staza u Puli i projekt uređenja Pragrande kao najvažnijeg dijela pulske zelene infrastrukture. Molimo vas da izvijestite javnost kako teku pripreme, što će se aplicirati na natječaj i koliki je iznos proračunskih ušteda.

ANJA ADEMI

Da, trenutno je otvoren poziv za dodjelu bespovratnih sredstava kroz Mehanizam za otpornost i oporavak. Natječaj je otvoren do kraja mjeseca i zajedno sa stručnim službama, lokalnim stručnjacima i našim partnerima radimo na pripremi mnogih projekata. Što se tiče zelene tranzicije u svrhu razvoja održivog zelenog i čistog okoliša, najveći projekt koji prijavljujemo za projektnu dokumentaciju je zona Pragrande, znači sami iznos projektne dokumentacije smo procijenili da će biti preko milijun i pol kuna. Znači, radi se, kao što ste rekli o jednom iznimno važnom području za naš Grad, koji se i kroz strateške razvojne planove identificira kao jedna centralna zelena zona. Znači, ono što želimo kroz pripremu ovog projekta za projektnu dokumentaciju, želimo osim samog uređenja urbanističkog i hortikulturalnog želimo također se pobrinuti o infrastrukturi, želimo se pobrinuti znači da ta dokumentacija sadrži Natur Base Inovations, kišne vrtove i tako dalje. Što se tiče dalje zelene tranzicije, prijavljujemo također projekt biciklističkih staza. Odlučili smo se za prijavu projektne dokumentacije za projekt Water Front, što znači 15 kilometara biciklističke staze uz obalu koja bi se povezala sa nekim postojećim stazama, što bi u ovom slučaju, u proračunu koji smo usvojili je izdvojen novac za biciklističke staze. Ovo nam omogućuje da taj iznos usmjerimo za projektnu dokumentaciju za razvoj biciklističke mreže u samom gradu. I tu radimo sa našim partnerima iz Možemo! koji imaju znanja iz tog područja, radimo na pripremi

biciklističke mreže i kako bi pripremili projektnu dokumentaciju i za taj dio. Onda, također, neće samo Grad biti prijavitelj, i trgovačka društva pripremamo da svako iz svog dijela uspije nešto pripremiti. Tako da će Herculanea pripremiti projektnu dokumentaciju za zeleni registar. To za GIS sustav koji će osim zelenih površina, bi imao i cijeli kanalizacijski sustav i sustav gdje bi pokrio GIS-om i sustav za gospodarenje otpadom. Što se tiče same energetske učinkovitosti, tu osim projektne dokumentacije koju radimo kroz MPO, surađujemo i s ostalim agencijama i tu radimo analizu preko 50 javnih zgrada. Što se tiče solarnih panela, u samom vrhu prioriteta su nam sada Dom sportova i Rojc i nadamo se da će to uspjeti proći. Što se tiče same energetske učinkovitosti znate da radimo i na edukaciji građana i tu smo osim ovih spomenutih projekata prijavili preko Norveških fondova, evo po prvi put Osnovnu školu Veli Vrh i Vidikovac za solarne panele. I što se tiče digitalne transformacije, tu radimo isto sa našim trgovačkim društvima u pripremi dokumentaciju za jedan zajednički podatkovni centar koji bi bi bio koherentni informacijski sustav za grad, trgovačka društva javne ustanove. Tu bi se također dogodile velike uštede, znači u samom informacijskom sustavu, ali i također bi tu razvili i neke platforme za veću digitalizaciju komunikacije sa građanima

DUŠICA RADOJČIĆ

Zahvaljujem vam na odgovoru. Nemam dodatnih pitanja, nego ću ovu mogućnost iskoristiti samo da kažem kako su ovi dokumenti zapravo pretpostavke da bi se kasnije iz istog ovog fonda i Mehanizma za oporavak i otpornost ti projekti mogli onda i financirati. Ovi se projekti financiraju u 90%-tnom iznosu i ja nam zaista želim sreću da ih zaista i dobijemo, barem jedan dio tih projekata.

MARIJA MARKOVIĆ-NIKOLOVSKI

Ne znam kome točno da uputim pitanje, ali znat će onaj tko bi trebao odgovoriti. Naime, upućen je 8. siječnja jedan upit u Grad o izmjenama o povlaštenom gradskom prijevozu. Sredinom siječnja je stigao odgovor e-mailom, znači nakon dva mjeseca, da je upućen taj zahtjev u Pula promet d.o.o., da oni to obrade, vjerojatno vrata Gradu, da se vidi koje su mogućnosti da se razmotri da li ikako postoji mogućnost da bude povlašten gradski prijevoz, da se smanje kvote koje se sad plaćaju. Ja bih htjela napomenuti da je prije desetak godina za sve sugrađane starije od 65 godina bio besplatni prijevoz. Ujedno bih htjela napomenuti da realna vrijednost mirovina pada pa mene zanima kada je taj materijal stigao u Pulapromet, da li je vraćen u Grad, da li je Grad o tome razmišljao i raspravljao i kakav ću odgovor dobiti od toga i kad će stići odgovor? Ne znam kome da uputim. Direktor Pulaprometa?

IGOR ŠKATAR

Dakle taj dopis se više i dulje vrijeme provlači, zapravo ja mislim godinama da Sindikat ili umirovljenici pošalju nadležnom odjelu, nadležni odjel pita i nas. Na kraju ta komunikacija završava manje-više kao što ste rekli. Mi vam pripremimo odgovor, pošaljemo Gradu. Ja mislim da smo mi na jednom od prethodnih Gradskih vijeća isto tako rekli da je matematika jednostavna stvar. Dakle morate na kraju godine izravnati prihode i rashode. Znači, ukoliko nemamo dovoljno sredstava mi od prihoda, od osnovne djelatnosti, to znači samo jedno, da će onda Grad putem svojeg proračuna morati nadoknaditi razliku. Imali smo mjesne odbore i bili smo na njima i bili su i tamo na nekoliko mjesta upiti isto i onda sam, ne znam, uglavnom smo rekli da Grad Pula zapravo ima izuzetno veliku susretljivost prema osobama starije dobi, zato što su do 1000,00 kuna mirovine besplatne karte. Znači, godišnje je besplatna karta 0 kuna za do 1000,00 kuna koji imaju mirovinu. Naravno da je to izuzetno mala mirovina, ali postoji, znači, odluka koja je to propisala prije 3-4 godine, a možda i više. Zatim imamo nekoliko razreda nakon toga, znači od 1000,00 do 1500,00 od 1500,00 do 2500,00 kuna gdje je recimo prosječna cijena godišnje karte koju plaćaju umirovljenici našega grada oko 250,00 kuna. Znači 250,00 kuna kad podijelite na 12, onda ćete dobiti jedan vrlo mali iznos. Naravno da svaka kuna umirovljenicima puno znači, ja sam toga apsolutno svjestan, ali isto tako, mislim da moramo biti svjesni jedne činjenice, da su troškovi sada, i oni koji nam dolaze uskoro jer svi govore o povećanju cijene energenata, ovoga, onoga, znači da će nam jednostavno doći do potrebe da sagledamo ponovno unutarnjih rezervni koje smo mi iscrpili sve, odnosno unutarnjih rezervni Grada. Jer realno, gledamo se zapravo kao jedno tijelo. I ostalih suvlasnika trgovačkog društva koja postoje u ovom našem Gradu. Zaista, mislim da je

250,00 kuna koji je iznos godišnje karte izuzetno razumna cijena koju plaćaju naši građani starije dobi.

MARIJA MARKOVIĆ-NIKOLOVSKI

Ja sam sad shvatila da ustvari će umirovljenici rješavati vaše financijske probleme u Pulaprometu. Htjela bih naglasiti jednu stvar. Vidim vrlo često da su autobusi prazni ili poluprazni, a što je razlog? Da li vam je bolje da se umirovljenici voze s još manje da plate pa da se voze, nego da je autobus potpuno prazan? Ja mislim da su umirovljenici dovoljno dali ovom Gradu pa da i sad moraju rješavati financijske probleme Pulaprometa, a reći da je mirovina 1.000,00 kuna besplatna, ja to ne bih ni rekla kao ravnatelj, direktor Pulaprometa, to ne bi te trebali niti reći jer je to smiješno da nije tužno.

IGOR ŠKATAR

Tu odluku je donio Gradonačelnik Boris Miletić, čisto da znate, prije 5-6 godina. I svaka cijena mora pisati. Ja se ne sramim toga reći. Žao mi je ljudi kojima je tih 1.000,00 kuna mirovina, žao mi je i onih koji imaju 2.000,00 kuna, ali što ja tu mogu napraviti. Ali, netko je morao, isto tako, bilo koji gradonačelnik na kraju krajeva, ili čelnik nekog trgovačkog društva, imao nekakav dokument po kojemu će raditi. Naravno da iznos koji se ostvari tijekom godine od umirovljenika putem tih godišnjih karata, dođe vam oko milijun kuna i to u onim godinama koje su dobre, normalne godine tako reći. Ovo su za sada, korona godine gdje nema putnika. Znači, ako ste gledali izvješća o poslovanju, mi smo sa 3.600.000 putnika došli na ispod 2.000.000 putnika. Dakle, ne možemo govoriti sada, prazni su autobusi, jesu jer se ljudi boje i trajat će. Isto tako, sam na jednom od prethodnih gradskih vijeća rekao, sva trgovačka društva u Gradu Puli će se oporaviti relativno brzo. Prijevozno poduzeće će se najduže oporavljati. Zato što svi mediji pišu i kada pišu iza vas je uvijek ili naslikan autobus ili naslikan tramvaj. I jednostavno, to je hoćemo li ili nećemo priznati, to je već ljudima ušlo ispod kožu i nema ljudi. Znači, mi sada imamo pola putnika od onih u normalnim godinama.

IVANA MOHOROVIĆ

Ja imam prvo pitanje za Gradonačelnika i vjerojatno u vezi direktora tvrtke Fratarski. Nakon što je nedavno tvrtka Uljanik Standard prodana na dražbi, novi vlasnik je najavio rušenje zgrade samačkog hotela. Sad, obzirom da je tamo trenutno smješteno oko 100 osoba, da li nam možete reći koji je njihov status, odnosno gdje će se oni preseliti? Da li je Grad Pula pronašao već neko rješenje? Da nam malo pojasnite. I vezano za iznos od 12 milijuna kuna koje je novi vlasnik Uljanik Standarda potražuje od Grada Pule, a navodno se odnose na korištenje njihovih strojeva i opreme u gradskim poduzećima Fratarski d.o.o. i Pula sport d.o.o., molim v.d. direktora Fratarski o čemu se tu radi? Da li postoje ugovor o najmu između tih tvrtki? Ako postoje, zašto se nisu plaćale obaveze? Kako je došlo do tako visokog iznosa dugovanja i kako je moguće da niti u jednoj tvrtci taj dug nije bio do sada evidentiran?

Drugo pitanje za gospođu Gordanu Restović, direktoricu Pula Film Festivala. Nedavno su nam građani ukazali na jedan dokument - Zaključak o prihvatu prijedloga Ugovora o skladištenju od 3. siječnja 2020. godine prihvaćenog od prethodnog Gradonačelnika Borisa Miletića, a odnosi se na Ugovor o skladištenju između Grada Pule i Uljanik Brodogradilišta d.d. u stečaju, sklopljenog 26.11.2019.. Predmet Ugovora je skladištenje robe božićnog asortimana u periodu od 16.5.2019. do 18.11.2019.. Pa da li nam možete pojasniti, obzirom da se radi o božićnim ukrasima koje postavlja Pula Film Festival, gdje su ukrasi bili skladišteni do 16.5.2019., pretpostavljamo da se nisu skidali za 1. maj ukrasi. Zašto se Ugovor o skladištenju zaključio retroaktivno i kako je moguće da Grad Pula bez Ugovora skladišti božićni asortiman na prostoru Uljanik Brodogradilišta?

NEBOJŠA NIKOLIĆ

Dakle, pitanje je usmjereno na temu koja je dosta prisutna u medijima u posljednje vrijeme. Radi se, naime, o zahtjevu trgovačkog društva Uljanik Standard prema dva gradska poduzeća. Konkretno, vi ste postavili upit vezano za Fratarski d.o.o.. Dakle, 28. siječnja 2022. godine, trgovačko društvo Fratarski zaprimilo je od trgovačkog društva Uljanik Standard tri zahtjeva za predujam koji se odnose na ime najma opreme i najma strojeva za period unatrag 5 godina, znači od 1.1.2017. do 31.12.2021. te zahtjev za predujam koji se odnosi na ime otkupa te iste opreme i strojeva prema procijenjenoj vrijednosti sukladno procjeni koja je sačinjena 2021.

godine u travnju mjesecu, odnosno u ožujku. Dakle, radi se o opremi i strojevima koji su u trgovačkom društvu Fratarski već dugi niz godina, točnije, neka oprema je od samog osnutka trgovačkog društva, znači 2010. godine, kada je društvo poslovalo pod tvrtkom Uljanik Marina i čiji je zapravo osnivač bio trgovačko društvo Uljanik Standard. Dakle, te pokretne su tamo već neke, odnosno u Fratarskom neke već i više od 10 godina i čitavo vrijeme se koriste za upravljanje otokom. Manji dio se odnosi na uredsku opremu i računala. Znači, ništa od tih pokretnina nije mlađe od 6-7 godina. Najmlađe stvari se odnosi, znači, na nekakve klizne ormare i jedno računalo i monitor koji su nabavljeni 2016. godine pa je očito da se radi o opremi koju je Uljanik Standard nabavljao za djelatnost održavanja otoka, a zapravo Uljanik Standard je do 2014. godine upravljao otokom. Tako da, sad znate o čemu se radi, o kojim se to pokretninama radi. Što se tiče zahtjeva Uljanik Standarda, takav zahtjev društvo Fratarski smatra potpuno neosnovanim jer nikakav pravni posao nije sklopljen između trgovačkog društva Uljanik Standard i trgovačkog društva Fratarski, niti u pisanom obliku, a koji bi u sebi sadržavao odredbe o plaćanju naknade za korištenje tih pokretnina. Jedino što je pronađeno u dokumentaciji trgovačkog društva Fratarski je Sporazum, odnosno Ugovor o davanju pokretnina na privremeno korištenje, koji je sklopljen između, znači to je trostrani Ugovor, između Uljanik Standarda, Pula sporta i Fratarski d.o.o., a koji je, znači, sklopljen u travnju mjesecu 2021. godine na rok od 90 dana. Međutim, niti u tom Ugovoru nije definirana niti ugovorena naknada za korištenje tih pokretnina. Stoga smo takav zahtjev Uljanik Standarda vratili kao neosnovan, obrazloženo smo to vratili prije 2 dana i ono što preostaje je uređenje eventualnog otkupa tih pokretnina od strane društva Fratarski jer se doista koriste već duži niz godina, a što se tiče ove naknade, ona je i obračunata na jedan čudnovat način, gdje je zapravo Uljanik Standard primijenio cjenik Herculanee pa tako imate recimo situaciju da neka pokretnina koja košta u nabavi, lupam, 10 tisuća kuna, Uljanik Standard je obračunao naknadu za korištenje 2 milijuna kuna za tu pokretninu. Tako smo ukupno došli, znači, do iznosa od 9.700.000,00 kuna za pokretne koje su procijenjene 135.000,00 kuna + PDV, tako da se iz samog tog paradoksa vidi neosnovanost takvog zahtjeva i mi doista smatramo da nikakvog osnova nema. Uljanik Standard, između ostalog, to smo naknadno još utvrdili, nema niti registriranu djelatnost da bi mogao iznajmljivati opremu i strojeve. Također, nema ni vlastiti cjenik po kojem bi mogao obračunati tu naknadu. Osim toga, nije izdan račun, nego je samo postavljen zahtjev, tako da mi to sve skupa, u trgovačkom društvu Fratarski smatramo neosnovanim. Vratili smo, ali smo spremni razgovarati sa trgovačkim društvom Uljanik Standard za otkup te opreme i to je to što se tiče tog zahtjeva. Ne znam da li sam vam odgovorio na sve, da li još nešto biste htjeli pitati.

IVANA MOHOROVIĆ
Zadovoljna sam.

GORDANA RESTOVIĆ

Da, Pula Film Festival je 2019. godine dobio kućice i dobio je svjetleća tijela, odnosno igračke. Kad govorimo o rasvjeti kojom raspolaže Pula Film Festival, onda je to ukrasna rasvjeta, namijenjena je djeci i igralima prilikom adventa. To su štrumpfovi, gljive, kućice, lopte, dakle, sasvim ono drugo, ne govorimo o rasvjeti po ulicama. Pula Film Festival nema mjesta i prostor gdje bi to u tom trenutku mogao skladištiti i obratio se osnivaču. Komunalni odjel Grada Pule u to vrijeme je našao mogućnost da to bude uskladišteno u prostorima Uljanika i dogovorio s njima da to ostavimo u prostoru Valice. Jedan dio se nalazio u zatvorenom dijelu kuhinje, to su bila rasvjetna tijela, a kućice su bile u dvorištu. Nakon nekog vremena, oni su se obratili Pula Film Festivalu sa cijenom i troškom zakupa za to vrijeme korištenja prostora. Mi smo taj dopis prosljedili komunalnom odjelu. Dakle postoji cijela jedna prepiska oko toga gdje su oni izrazili određenu visinu zakupnine, ali isto tako su i naveli određenu kvadraturu koju koristimo. Grad je od nas tražio da provjerimo da li je kvadratura u redu ili nije, da li to odgovara stvarnom stanju i da će oni sa njima sklopiti ugovor i podmiriti dugovanje. Tu sva naša saznanja prestaju što se tiče odnosa između Uljanika i Grada, međutim, mi smo se iselili. Nama je Odjel komunalni tada našao novi prostor, to je prostor preko puta današnje mljekare, u skladištima. Tamo su smještene i još neka dodatna rasvjetna tijela za ulice koje se kasnije nadovezuju, a mi smo nakon nekog kratkog vremena iz tog prostora izašli jer nije odgovarao jer je prokišnjavao pa smo se preselili u skladište CIS-a koji smo dobili od županije i za koji uredno plaćamo zakupninu. Evo, to je sve.

IVANA MOHOROVIĆ

Možete li mi samo reći kada je ta roba bila uskladištena u petom mjesecu ili u prvom mjesecu?

GORDANA RESTOVIĆ

Ona je išla najprije čim se skinula, u siječnju, nakon Tri kralja pa onda bila uskladištena vjerojatno negdje do petog mjeseca ili tako, koliko se sjećam.

IVANA MOHOROVIĆ

U prostorima Uljanik Brodogradilišta?

GORDANA RESTOVIĆ

Da, ali mogu vam točno provjeriti podatke, ovako sad na pamet stvarno ne znam.

IVANA MOHOROVIĆ

Pa molila bih vas da, jer ugovor je napravljen u prvom mjesecu 2020. za period od 5. mjeseca do kraja 11. mjeseca 2019., znači za prvih pet mjeseci uopće nije niti spomenuto u ugovoru.

GORDANA RESTOVIĆ

Imam taj neki dopis u kojem se pozivaju, da Grad Pula poziva, zadnji mail koji postoji, gdje poziva Uljanik da dostave i usklade ugovore sukladno izmjenama i potvrđenoj kvadraturi, da će ga onda potpisati i podmiriti. Sad ne znam što, ali ja ću vam dostaviti podatke koje imam.

IVANA MOHOROVIĆ

Može, dostavite pismeno.

DUŠICA RADOJČIĆ

Zahvaljujem na odgovoru. Iako je vrijeme za vijećnička pitanja isteklo, ja bih ipak dopustila još da dva vijećnika postave pitanja, vijećnica Derocchi i Dušanko Babić, kako bi sljedeći put mogli krenuti iz početka.

MONICA DEROCCHI

S obzirom da smo pri kraju aktualnog sata, a mi imamo nove vijećnike kojima bi bilo dobro dati riječ, ako mi to dopustite, ja bih svoju mogućnost postavljanja pitanja dala vijećnici Gordani Ferenčić.

GORDANA FERENČIĆ

Ja za današnju sjednicu Gradskog vijeća imam dva pitanja. Oba bih uputila direktoru Herculaneu.

Prvo pitanje odnosi se na bio spremnike. Zanima me da li su se osigurala sredstva u proračunu za bio spremnike? Svi znamo da je Grad Pula turistička destinacija. Znamo da u ljetnom periodu, pogotovo kad se prolazi po centru gradu, pored ugostiteljskih objekata, osjeti se onaj neugodan miris pa me zanima da li imamo sredstva i da li će se čekati da se raspiše natječaj koji još nije objavljen. Fond inače ima namjeru to napraviti. Da li je to realno za očekivati da se to desi u ovoj godini ili će se samo riješiti za ugostitelje, a za građane kasnije?

Drugo pitanje me zanima isto u vezi podzemnih spremnika, zašto će se odustati jer čula sam da se ima namjeru odustati od tih podzemnih spremnika. Što se desilo? U čemu je poanta da jednostavno, iako su bili planirani, da se grade još na nekim lokacijama, što će biti tamo gdje nema mjesta za vanjske kontejnere?

DUŠICA RADOJČIĆ

Zahvaljujem na pitanjima. Čini mi se da je ovo pitanje o podzemnim spremnicima već bilo na jednom od prethodnih vijeća, ali molim direktora gospodina Robi Fuarta da odgovori na oba pitanja.

ROBI FUART

Vezano za bio otpad, mi sad krećemo u natječaj i pripremamo sve za početak za prikupljanje bio otpada kod gospodarskih subjekata, odnosno kod ugostitelja. Dakle, govorimo o nekih 300 ugostitelja. A kad budemo vidjeli kako će krenuti sa ugostiteljima i kako ćemo se organizirati, onda pripremamo i nabavu ovih posuda za selektivno prikupljanje u domaćinstvima. Znači, krenut ćemo prvo od ugostitelja, zatim obiteljske kuće, a onda zgrade. Tako da očekujem da ćemo vjerojatno u drugoj polovici godine krenuti sa nabavom spremnika. Gledajte da sad imamo 50 tisuća spremnika na terenu, tako da govorimo o velikom operativnom zahtjevu. Dakle, tu se radi o još nekih 10 do 20 tisuća spremnika za organizaciju prikupljanja bio otpada. Tako da, da, krećemo sa prikupljanjem bio otpada kod ugostitelja i drugoj polovici godine ćemo vjerojatno krenuti sa domaćinstvima.

Drugo pitanje je bilo vezano za podzemne spremnike i zašto se odustaje od njih. Dakle, nije da se odustaje, nego je to zaustavljeno kako bi se vidjelo gdje su se oni pokazali učinkoviti i gdje će se koristiti, a gdje možda to nije opcija. Ideja sa podzemnim i polu podzemnim spremnicima je da ovo što je ugrađeno će se koristiti i još će se postaviti spremnici u zonama visoke koncentracije stanovništva gdje druga opcija nije moguća. Dok u ovim ostalim zonama se ide ili na individualizaciju kao što je obavljena do sada ili sa eko boxevima i tako dalje. Znači, postoje na skladištu već nabavljeni podzemni, odnosno polu podzemni spremnici i za zone visoke koncentracije ugrađivati će se ti spremnici.

DUŠANKO BABIĆ

Postavio bih pitanje pročelnici Ivani Sokolov. Što se tiče najave Grada Pule odnosno Odjela za društvene djelatnosti i mlade putem priopćenja na svojim stranicama i u medijima, najavljena je radna skupina na temu Financiranje u sportu. Da li nam možete detaljnije pojasniti aktivnosti te skupine?

IVANA SOKOLOV

Vezano za taj sastanak koji je održan prije negdje otprilike dva tjedna u Komunalnoj palači sa Gradonačelnikom, suradnicima Upravnog odjela za društvene djelatnosti i mlade te sa predstavnicima Sportske zajednice Grada Pule, predstavnicima Pula sporta te predstavnicima Sportske zajednice Istarske Županije, donesen je Zaključak kako je trenutni Pravilnik o financiranju udruga i klubova zastarjeli te kako je potrebno donijeti novi Pravilnik koji bi bio osuđen na novim trendovima u financiranju sporta. Na tom sastanku dogovorilo se formiranje radne skupine koja evo, u međuvremenu, je oformljena tako da je na proširenoj sjednici Izvršnog odbora Sportske zajednice Grada Pule dogovoreno sama realizacija Pravilnika spomenutog sa nekim glavnim smjernicama djelovanja koje bi se odnosilo na stipendiranje vrhunskih sportaša, podizanja kvalitete sporta za mlade kroz posebne kriterije koji dodatno nagrađuju rad i rezultate s mlađim kategorijama sportaša i isto tako kod dodatnog sufinanciranja vrhunskog sporta.

DUŠANKO BABIĆ

Zahvaljujem se na odgovoru i nadam se da će ta skupina dobro odrađivati posao.

Predsjednica utvrđuje da se ovime iskoristilo vrijeme na raspolaganju za vijećnička pitanja.

Predsjednica vijeća utvrđuje stanku od 10 minuta.

AD – 2. IZVJEŠĆE MANDATNE KOMISIJE

- 2.1. Mirovanje mandata vijećnika Miodraga Čerine i verifikacija mandata zamjenika Daniela Dekovića
- 2.2. Mirovanje mandata vijećnice Jadranke Černjul i verifikacija mandata zamjenika Valtera Boljunčića
- 2.3. Ostavka vijećnika Massima Brajuhe i verifikacija mandata zamjenice Gordane Ferenčić

Predsjednik Mandatne komisije Siniša Gordić iznosi utvrđene činjenice na sjednici mandatne komisije održane 02.veljače 2022., nakon čega Predsjednica Gradskog vijeća utvrđuje slijedeće:

Utvrđujem da je Gradsko vijeće temeljem članka 79. stavak 7. i članka 81. stavak 3. Zakona o lokalnim izborima („Narodne novine” br. 144/12, 121/16, 98/19, 42/20, 144/20 i 37/21), primilo na znanje Izvješće Mandatne komisije i slijedeći

ZAKLJUČAK

Utvrđuje se da vijećniku MIODRAGU ČERINI (IDS) od dana 26. siječnja 2022. godine počinje teći mirovanje mandata u Gradskom vijeću iz osobnih razloga temeljem dostave pisanog zahtjeva.

Miodrag Čerina izabran je u Gradsko vijeće Grada Pule sa kandidacijske liste političkih stranaka IDS-ISU-ZELENI kao kandidat pod rednim brojem 2.

Utvrđuje se da DANIEL DEKOVIĆ (IDS) od 31. siječnja 2022. godine započinje obavljati dužnost zamjenika vijećnika u Gradskom vijeću Grada Pule umjesto Miodraga Čerine, a sukladno Odluci i Sporazumu o određivanju zamjenika koju je Gradskom vijeću dana 31. siječnja 2022. godine dostavila kandidacijska lista koalicije političkih stranaka IDS-ISU-ZELENI, na čijoj je Listi Daniel Deković kandidat pod rednim brojem 12.

Utvrđujem da je Gradsko vijeće temeljem članka 79. stavak 7. i članka 81. stavak 3. Zakona o lokalnim izborima („Narodne novine” br. 144/12, 121/16, 98/19, 42/20, 144/20 i 37/21), primilo na znanje Izvješće Mandatne komisije i slijedeći

ZAKLJUČAK

Utvrđuje se da vijećnici JADRANKA ČERNJUL (IDS) od dana 26. siječnja 2022. godine počinje teći mirovanje mandata u Gradskom vijeću iz osobnih razloga temeljem dostave pisanog zahtjeva.

Jadranka Černjul izabrana je u Gradsko vijeće Grada Pule sa kandidacijske liste političkih stranaka IDS-ISU-ZELENI kao kandidat pod rednim brojem 3. liste

Utvrđuje se da VALTER BOLJUNČIĆ (IDS) od 31. siječnja 2022. godine započinje obavljati dužnost zamjenika vijećnika u Gradskom vijeću Grada Pule umjesto Jadranke Černjul, sukladno Odluci i Sporazumu o određivanju zamjenika koju je Gradskom vijeću dana 31. siječnja 2022. godine dostavila kandidacijska lista koalicije političkih stranaka IDS-ISU-ZELENI, na čijoj je Listi Valter Boljunčić kandidat pod rednim brojem 21. liste

ISO 9001

ISO 27001

IQNet SR-10

Cro Cert

Utvrđujem da je Gradsko vijeće temeljem članka 80. stavka 1.1. i stavka 2. i članka 81. stavak 3. Zakona o lokalnim izborima („Narodne novine” br. 144/12, 121/16, 98/19, 42/20, 144/20 i 37/21), primilo na znanje Izvješće Mandatne komisije, odnosno

Z A K L J U Č A K

Utvrđuje se da vijećniku MASSIMU BRAJUHA (IDS) od dana 26. siječnja 2022. godine prestaje mandat u Gradskom vijeću temeljem dostave pisane ostavke.

Massimo Brajuha izabran je u Gradsko vijeće Grada Pule sa kandidacijske liste političkih stranaka IDS-ISU-ZELENI kao kandidat pod rednim brojem 5. liste.

Utvrđuje se da GORDANA FERENČIĆ (ZELENI SAVEZ-ZELENI) od 31. siječnja 2022. godine započinje obavljati dužnost zamjenika vijećnika u Gradskom vijeću Grada Pule umjesto Massima Brajuhe, a sukladno Odluci i Sporazumu o određivanju zamjenika koju je Gradskom vijeću dana 31. siječnja 2022. godine dostavila kandidacijska lista koalicije političkih stranaka IDS-ISU-ZELENI, na čijoj je Listi Gordana Ferenčić kandidat pod rednim brojem 9. liste.

PREDSJEDNICA poziva vijećnicu Gordanu Ferenčić i vijećnike Daniela Dekovića i Valtera Boljunčića na polaganje svečane prisege čiji je tekst pročitala nakon čega su vijećnici izgovorili da prisežu:

“Prisežem svojom čašću da ću dužnost člana Gradskog vijeća obnašati savjesno i odgovorno i da ću se u svom radu držati Ustava, zakona i Statuta Grada Pule i poštivati pravni poredak, te da ću se zauzimati za svekoliki napredak Grada Pule, Istarske županije i Republike Hrvatske.” Vijećnici izgovaraju «Prisežem».

Predsjednica čestita kolegama u osobno ime i u ime svih vijećnika Gradskoga vijeća Grada Pule.

AD - 3. USVAJANJE SKRAĆENOG ZAPISNIKA SA 9. SJEDNICE GRADSKOG VIJEĆA OD 20.12.2021. GODINE

Molim vijećnike da iznesu eventualne primjedbe na skraćeni zapisnik sa 9. sjednice Gradskog vijeća. Na skraćeni zapisnik sa 9. sjednice Gradskog vijeća nije bilo primjedbi pa predsjednica isti daje na glasanje i konstatira da se vijećnik Lerotić ispričao i napustio sjednicu pa je ukupno prisutno 20 vijećnika te utvrđuje da je

VIJEĆE sa 20 glasova “ZA”, bez glasova “PROTIV” i bez “SUZDRŽANIH” glasova, usvojilo

SKRAĆENI ZAPISNIK

sa 9. sjednice Gradskog vijeća od 20.12.2021.

AD - 4. DONOŠENJE ODLUKE O NAČINU PRUŽANJA JAVNE USLUGE SAKUPLJANJA KOMUNALNOG OTPADA NA PODRUČJU GRADA PULE-POLA

Predlagatelj je Gradonačelnik Grada Pule te je obrazloženje o prijedlogu akta dao Robert Stemberger, pročelnik Upravnog odjela za komunalni sustav i upravljanje imovinom.

U raspravi u ima Kluba vijećnika sudjelovala je vijećnica Ana Fonović (Možemo!).

U pojedinačnoj raspravi sudjelovali su vijećnici Ardemio Zimolo (replika Siniša Gordić), Sean Soldatić (replika Miha Paus), Ivana Mohorović, Milan Rašula.

Predsjednica vijeća napominje: da prije utvrđivanja prijedloga odluke postoji vrijeme od 30 dana kada su odluke na javnom savjetovanju, do kada se svi ovi vrijedni komentari vijećnika, prijedlozi i primjedbe mogu podnositi kako bi se utvrdio kvalitetan prijedlog akta. U ovom trenutku na sjednici je kasno. Tako da, ja bih molila, ovaj put sam iznimno dopustila 10 minuta. 10 minuta je produljena pojedinačna rasprava koja se omogućava kad je tema od iznimne važnosti za Gradsko vijeće, tako da vas molim da se držite sljedeći put određenih 5 minuta za pojedinačnu raspravu. Također postoji mogućnost ulaganja amandmana na prijedlog odluke.

Pojedinačnu raspravu nastavlja vijećnik Daniel Deković (ispravak Ivana Mohorović, replika Noel Mirković), Gordana Ferenčić, Elena Puh Belci (replika Miha Paus), Siniša Gordić (replika Noel Mirković, Ardemio Zimolo te Siniša Gordić odgovor), Valter Boljunčić.

Pojašnjenja i odgovore na pitanja iz rasprave dali su Robert Stemberger, Ivana Sokolov i Gradonačelnik Filip Zoričić.

Predsjednica vijeća daje na glasanje Točku 4. te nakon glasanja utvrđuje da je

VIJEĆE sa 12 glasova „ZA“, 5 glasova „PROTIV“ i 3 „SUZDRŽANA“ glasa, donijelo

ODLUKU

o načinu pružanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada
na području Grada Pule-Pola

AD – 5. DONOŠENJE:

- 5.1. Rješenja o razrješenju ravnateljice Gradske knjižnice i čitaonice Pula (Nela Načinović)
- 5.2. Rješenja o imenovanju ravnateljice Gradske knjižnice i čitaonice Pula (Nadia Bužleta)

Predlagatelj je Gradonačelnik Grada Pule te je objedinjeno obrazloženje o prijedlogu akta dala Lena Radunić, pročelnica Upravnog odjela za kulturu i razvoj civilnog društva.

U raspravi u ime Kluba vijećnika sudjelovao je vijećnik Ardemio Zimolo (IDS-ISU-ZELENI).

U pojedinačnoj raspravi Elena Puh Belci
Obrazloženja akta dao je Gradonačelnik.

Predsjednica daje na glasanje Točku 5.1. te nakon glasanja utvrđuje da je

VIJEĆE sa 20 glasova „ZA“, bez glasova „PROTIV“ i bez „SUZDRŽANIH“ glasova, donijelo

RJEŠENJE

o razrješenju ravnateljice Gradske knjižnice i čitaonice Pula (Nela Načinović)

Predsjednica daje na glasanje Točku 5.2. te nakon glasanja utvrđuje da je

VIJEĆE sa 20 glasova „ZA“, bez glasova „PROTIV“ i bez „SUZDRŽANIH“ glasova, donijelo

RJEŠENJE

o imenovanju ravnateljice Gradske knjižnice i čitaonice Pula (Nadia Bužleta)

AD – 6. **TEMATSKA TOČKA - PROSTORNO PLANIRANJE, KLJUČNI ALAT U ZAŠTITI PROSTORA I PROVEDBI STRATEŠKIH CILJEVA EKONOMSKOG I DRUŠTVENOG RAZVOJA: PROBLEMI, POSLJEDICE, RJEŠENJA**

Predsjednica vijeća pozdravlja vanjske stručne izvjestitelje ove tematske točke te obrazlaže razloge za današnju tematsku točku dnevnog reda koji su višestruki:

1) radi se o pitanju od osobitog interesa i značaja za život građana Pule - budućnost nam, naime, ovisi o tome kako ćemo raspolagati prostorom.

Pulsko se prostorno planiranje, pod reflektorima javnosti u proteklom periodu, udaljilo od najbolje prakse, pa je potrebno utvrditi gdje su problemi i koja su rješenja.

2) Prostorno planiranje je ključni alat u zaštiti prostora i provedbi ciljeva ekonomskog i društvenog razvoja. Stanje u prostoru u Puli i trendovi govore nam da prostorno planiranje, kakvo se do sada provodilo, nije u stanju ostvariti te ciljeve, pa je očita nužnost promjene dosadašnje politike.

3) Potrebno je jasno utvrditi odnos privatnih i javnog interesa u planiranju.

4) U tijeku je izrada važnih strateških dokumenta - Strategija razvoja urbanog područja Pule i Plan razvoja grada, a da bi se ti planovi realizirali, moraju se implementirati u prostorne planove. Pula se danas nalazi na prekretnici gdje može odlučiti kakav razvoj i budućnost želi. Klimatske su promjene realnost i dužnost nam je pripremiti se i pokušati ublažiti posljedice tih promjena.

U cilju boljeg razumijevanja stanja i mogućih rješenja, danas smo pozvali predstavnike struke koji će, između ostalog, govoriti o potrebi reafirmacije prostornog planiranja i urbanizma u javnom interesu; o načinu i mjerama implementacije strateških ciljeva razvoja u prostorne planove; o problemu zastarjelosti važećih planova s prevladanim tehnološkim i prostornim rješenjima; o izmjeni smjera gospodarskog razvoja koji mora uzeti u obzir prilagodbu klimatskim promjenama; te o nužnosti participacije građana u puno ranijoj fazi oblikovanja prostornog plana.

Nakon njihova izlaganja, vijećnici će moći postavljati pitanja i raspravljati.

Najprije poziva i predstavlja prvog predavača, odnosno stručni izvjestitelj koji će sudjelovati u radu Gradskog vijeća je Nikša Božić, ovlaštenu arhitekt-urbanist, izrađivač prostornih i urbanističkih planova u tvrtci APE iz Zagreba, čije je područje stručnog interesa prostorno planiranje u malim gradovima i u zaštićenim povijesnim cjelinama, predsjednik Hrvatske sekcije ECOVAST-a (Europskog vijeća za sela i male gradove) te Odbora za urbanizam Hrvatske komore arhitekata, govorit će o glavnim problemima sustava planiranja.

Ostali će izlagači biti predstavljeni kako na njih bude dolazio red.

NIKŠA BOŽIĆ

Hvala na uvodu. Dobra večer svima. Evo, drago mi je da je tema prostornog planiranja zanimljiva i vijećnicima, odnosno Gradu Puli i da imamo i ovako priliku o prostornom planiranju govoriti pred donositeljima važnih odluka za Grad. Ja sam inače ovdje, nastupam, kao predstavnik Hrvatske komore arhitekata, odnosno Predsjednik Odbora za urbanizam Hrvatske komore arhitekata. Ja moram reći, od nas troje koji ćemo večeras govoriti, ja najmanje znam o konkretnim problemima Pule, nisam se profesionalno bavio Pulom. Stoga će moja tema biti, na neki način, uvod u ovu problematiku, odnosno govoriti ću općenito o problematici prostornog planiranja. Ja često govorim o problemima. Naučili su me da sada trebam govoriti umjesto o problemima o izazovima, pa sam tako i stavio naslov ove

prezentacije.

Prvo, nekoliko riječi općenito o nekakvom kontekstu države i odnosa prema prostoru. Mi smo zapravo država koja ima vrijednu tradiciju planiranih prostora koja se proteže kroz cijelu povijest našeg urbanog razvoja od grčkih kolonija na našoj obali Jadrana, do zapravo, ovih vrijednih planiranih prostora koji su ostvareni u drugoj polovici 20. stoljeća. Međutim, nažalost taj novčić ima i svoje naličje, a to naličje nije nešto čime se trebamo ponositi. Imamo jako puno prostora koji su devastirani neplanskom gradnjom, jako puno prostora koji nemaju osnovnu komunalnu opremljenost, jako puno prostora koji su, nažalost, izgrađeni prema novim planovima. Za njih je teško reći da su neplanski, ali na neki način nemaju obilježja kvalitetnih urbanih prostora i to je relativno veliki problem kojeg imamo u našim gradovima. Što se tiče zakonodavnog okvira, kod nas se zakoni vrlo često mijenjaju. Zakonodavni okvir od neovisnosti Hrvatske u području prostornog planiranja imali smo tri zakona, gotovo da se svake dvije godine zakon mijenja. Zadnji zakon je zapravo Zakon o prostornom uređenju iz 2014. godine. Mi smo kao komora arhitekata vrlo kritični prema zakonodavnom okviru u području prostornog planiranja i napravili smo i teze za izmjenu zakonodavnog okvira. Mi večeras nemamo vremena da se time detaljnije bavimo, ali ja ću se nekim od ovih tema, koje imaju direktan utjecaj na lokalne sredine, malo ću ih detaljnije spomenuti u nastavku prezentacije.

Jedan od velikih problema koje imamo u sustavu prostornog uređenja je izmjena sustava prostornog planiranja koja je nastala donošenjem Zakona o prostornom uređenju 2014. godine kada je ovaj jedan ustaljeni sustav, gdje su se planovi dijelili na strateške i provedbene, na neki način izmijenjen. Ovo je sustav kojeg smo imali zapravo desetljećima, gdje su planovi na državnoj, regionalnoj razini, pa i ostali planovi jedinica lokalne samouprave imali strateški karakter gdje su se planom definirale osnovne ideje prostornog razvoja ili zaštite prostora, a onda se plan provodio najnižim planovima, najnižeg reda, konkretno urbanističkim planom uređenja i detaljnim planom uređenja. Novi sustav koji je uveden 2014. godine proglasio je sve planove, svih razina provedbenim planovima. To znači da se u teoriji i na temelju državnog prostornog plana, odnosno županijskog prostornog plana mogu izdavati dozvole. Tako da je, zapravo, najniža razina planiranja na neki način izgubila taj karakter osnovnog provedbenog plana. To dovodi do popriličnih problema u planiranju prostora jer se zapravo vama, ako otvorite županijski plan, onda na početku županijskog plana imate nekoliko stranica gdje vam se nabrajaju građevine od važnosti za državu i županiju. Ovim novim sustavom planiranja te građevine se mogu planirati županijski prostornim planom i da zapravo lokalna samouprava uopće nema više ingerencije nad planiranjem prostora koji je na njihovom teritoriju. Mi u Komori smatramo da je to izuzetno problematično. Čak postavljamo pitanje usklađenosti takvog sustava planiranja sa Ustavom koji zapravo prostorno planiranje izriječno navodi kao djelatnost koji je u ingerenciji jedinica lokalne samouprave. Takav princip, da svi planovi imaju provedbeni karakter nema ni jedna država u Europi. Ono što je isto tako problematično je uvođenje novog sustava prostornog planiranja koji se, kao je zamišljeno po Zakonu o prostornom uređenju, temelji na dvije pretpostavke. Jedna je pretpostavka za donošenje novog Pravilnika o standardu planova. Rok za taj novi Pravilnik je bio 1.04.2014. godine. Simboličan datum. Druga pretpostavka je bila donošenje Državnog plana prostornog razvoja. Rok za taj Državni plan je bio prvo 2016., a kasnije je promijenjeno na 2019. godinu. Ni Pravilnik ni Državni plan prostornog razvoja još do danas nisu doneseni, niti znamo kada će biti doneseni. Znači, kada govorimo o Pravilniku, postojeći Pravilnik po kojem se izrađuju prostorni planovi, datira iz 1998. godine, to je znači vrijeme kad je Titanic osvojio Oscare i još uvijek radimo planove po njemu. To je danas gotovo pa nemoguća misija. Taj Pravilnik je označavao prelazak iz jedne tehnologije izrade planova u analognom obliku, znači kad su se planovi crtali na papiru, prešli smo u tehnologiju CAD-a, ali danas

bismo trebali usvojiti suvremene tehnologije GIS-a koje, nažalost, zbog kašnjenja Pravilnika, nismo još u potpunosti usvojili. Sve oko govorim zbog toga što pretpostavljam da će jedno od pitanje, mogućih u raspravi biti da li da Pula u ovom trenutku ide na izmjene svojih postojećih planova ili na izradu novih planova nove generacije. Vi po Zakonu možete krenuti sada u izradu novog plana i novog prostornog plana i novog GUP-a, to vam Zakon dozvoljava, međutim, morate biti svjesni da ćete ga u ovom trenutku morati raditi po ovom starom Pravilniku i da će u jednom trenutku kada država donese novi Pravilnik, vrlo vjerojatno ćete imati obavezu da to u jednom procesu koji će biti dugotrajan i skup, morate precrtavati u novi sustav. Tako da, da li nakon, čini mi se da vam je GUP imao 10 izmjena, da li ići u 11-e izmjene, vjerojatno je to u ovom trenutku, na neki način logičnija odluka nego se upuštati u izradu novog plana.

Nešto malo o planerskim osnovama, odnosno karakteru prostornog planiranja. Znači, dolje crnim slovima je definicija prostornog planiranja iz sadašnjeg Zakona o prostornom uređenju. Meni je draža ova definicija profesora Marinovića koja kaže da je prostorno planiranje optimalni raspored ljudi, dobara i djelatnosti na nekom prostoru radi njegove optimalne upotrebe. Ključna riječ ovdje je optimalna. Znači, prostorno planiranje pomiruje često konfliktne zahtjeve za korištenjem prostora i ključna je riječ je čemu dajemo prednost i kako da to sve smjestimo u prostor da jedni drugima ne smetaju. Zašto uopće planirati uređenje prostora? Svim ovim izmjenama Zakona koji smo vidjeli da su jako česte, zapravo se događa jedna deregulacija prostornog planiranja i često se iz nekih krugova postavlja pitanje zašto uopće trebao planirati prostor. Trebamo ga planirati zbog toga što je prvo, prostor ograničen. Sve ovo što je ovdje navedeno su neke razvojne teme kao što su urbanizacija, razvoj gospodarstva, turizma, korištenje mineralnih sirovina, poljoprivredna proizvodnja i slično. Drugo, imamo interese zaštite prirode, zaštite kulturne baštine, zaštite lokalnog identiteta i sve to ostvarujemo kroz prostorne planove. Zatim imamo interese gradnje velikih prometnih građevina, velikih infrastrukturnih sustava. Sve na jednom ograničenom prostoru i kako to smjestiti bez da imamo prostorno planiranje. Prostornim planom možemo osigurati optimalno korištenje zemljišta, donekle optimalne lokacije za one djelatnosti koje imaju štetan utjecaj na okoliš. Malo prije ste imali jednu takvu djelatnost kojom niste sretni kad vam je u susjedstvu. Prostornim planovima osiguravamo očuvanje kvalitete prirode, okoliša i nasljeđa i na neki način osiguravamo sigurnost za vlasnika i za ulagače da djeluju u nekakvoj stabilnoj sredini. Što se tiče Hrvatske tradicije prostornog planiranja, u Europi postoje različite tradicije prostornog planiranja. Hrvatska ima ovu jednu srednjeeuropsku, odnosno sjevernoeuropsku tradiciju sveobuhvatnog planiranja. To znači da se zapravo u planovima svih razina planiraju svi sektori, i ovi razvojni i zaštitarski i tako dalje. To dovodi do jedne kompleksnosti sustava prostornog planiranja, ali jedna tradicija postoji i ne bi bilo loše i da ostanu ove neke dobre stvari. Ovo bi bio odgovor na pitanje koje će isto vrlo vjerojatno biti postavljeno: Kada raditi i koliko često raditi revizije prostornih planova, znači famozne izmjene i dopune? Znamo da vaš prostorni plan i GUP imaju već oko 10 izmjena. Često se postavlja pitanje koliko često i kako često to raditi? Teorija prostornog planiranja kaže da se plan radi na nekakvom planskom razdoblju od 15 – 20 godina. I to je nekakav zacrtani plan koji vi zacrtate u planu, međutim, u trenutku kada ga donesete život ide nekim svojim tijekom. Vrlo teško je bilo 2006. godine pretpostaviti ekonomsku krizu 2008. i 2013. Vrlo teško je bilo pretpostaviti situaciju pandemija koja nam se sada dešava i zapravo kad ste donijeli plan, onda vam se ta razlika između plana i stvarnosti sve više produljuje i vi si zapravo ne možete dopustiti da čekate 20 godina jer onda ćete imati, na neki način, neupotrebljivi plan pa se onda, svake 4-5 godina trebate na neki način sustizati život, odnosno raditi izmjene i dopune. Bitno je što je podloga za izmjene i dopune. Mi imamo jedan dokument koji se često zaboravlja, a koji je zakonski dokument, koji se zove Izvješće o stanju u prostoru. Nije slučajno da se Izvješće o

stanju u prostoru radi svake 4 godine jer to na neki način prati teoretske postavke. Vrlo često se to napravi samo da se zadovolji zakonska forma, a zapravo bi trebalo Izvješće o stanju u prostoru biti glavna stručna podloga za pokretanje izmjena i dopuna prostornih planova. Čini mi se da je Pula usvojila svoje Izvješće 2018. godine i ono bi trebalo biti podloga za izmjene Planova.

Nešto o kategoriji korisnika, odnosno o temi različitih interesa koje plan treba uskladiti. Ovdje su različiti interesi.

1. Interesi pojedinačnih korisnika - vrlo često ćete čuti primjedbi i na planere i na sustav prostornog planiranja, pogodovanje privatnim interesima. Uvijek ponavljam, neki to čak i ne vole čuti. Privatni interes su legalni interesi u prostornom planiranju. Gotovo svi ljudi imaju nekakvo vlasništvo, u prostoru rješavaju nekakve svoje poslovne planove, rješavaju nekakvo svoje stanovanje i tako dalje. Problem je kad privatni interesi prevladaju na drugim interesima, odnosno kad postanu jedini interesi u prostornom planiranju. Tu se prepliću interesi pojedinačnih korisnika,

2. Interesi javnopravnih tijela koji nama daju zahtjeve na početku izrade plana,

3. Interesi javne uprave, odnosno.

4. Javni interes - Možda ćete se pitati zašto to nije stavljeno pod istu točku. Javni interes je dosta teško definirati, a interesi javne uprave često se ne poklapaju u potpunosti sa javnim interesom. Možda će vam to biti malo nelogično, ali ako pitate javnost kakve prostore žele i kakav grad žele vjerojatno će vam reći da žele grad sa puno parkova, šetnica, javnih prostora javnih sadržaja i tako dalje. Ako pitate gradsku upravu kakav prostor želi, vjerojatno isto to želi, ali gradska uprava ima jedan važniji dokument od prostornog plana, zove se proračun i zove se nekakva proračunska disciplina i sve ove javne prostore treba i ostvariti, treba i održavati i onda se tu javlja, na neki način, ta razlika između interesa javne uprave, odnosno javnog interesa i konačno

5. Pravila struke

Što se tiče karaktera prostornih planova imam osjećaj da javnost ponekad previše očekuje od prostornih planova jer prostorni planovi, pogotovo ovako kako su postavljeni kod nas u Hrvatskom sustavu prostornog planiranja, daju jedan scenarij, jedan scenarij razvoja. Oni se nikad ne ostvare 100% nego su okvir za provedbu i zato je ovo pitanje večeras, ključno pitanje, kako pomiriti ovo strateško planiranje i prostorno planiranje. Prostorni plan mora omogućiti realizaciju ključnih postavki iz strateškog plana, odnosno iz strateških planova, ali čini mi se da je ponekad preveliko očekivanje od prostornih planova, čak bih rekao da u odnosu na naše strateške dokumente, vama, ali 80% toga već vam je omogućeno prostornim planom. Nije da vam je prostorni plan kočnica za tu realizaciju.

Došli smo do odnosa strateškog i prostornog planiranja pa nekoliko riječi o tome jer se bave istom temom, ali zapravo postoje i neke razlike među njima. Strateško planiranje ide po Zakonu o regionalnom razvoju, prostorno planiranje ide prema Zakonu o prostornom uređenju. Prostorni planovi imaju karakter podzakonskog akta, za razliku od strateških planova koji nemaju takav karakter. Ono što je glavna razlika između njih je njihova planska projekcija. Strateški dokumenti nažalost, kod nas, ovo nešto što se zove strateškim planiranjem, znam, kad se počelo govoriti o uvođenju strateškog planiranja, nitko sretniji od nas jer smo mislili da ćemo konačno dobiti osnove za planiranje prostora, međutim, strateški dokumenti su zapravo kratkoročni planovi vezani na financijske perspektive Europske unije, dok su prostorni planovi dugoročni planovi i tu dolazi do prvog konflikta. Strateški planovi su isto tako i razvojni planovi. Oni govore samo o mogućnostima razvoja. Lokalne uprave ih vole slušati i vole ih čitati jer tu se vide sve mogućnosti razvoja grada, odnosno prostora. S druge strane, prostorni planovi su i razvojni i restriktivni. Ono što smo rekli, moramo štititi i

prirodu i kulturu i identitet prostora i krajolik i tako dalje. I tu isto dolazi do određenih konflikata. Strateški planovi bi trebali dati osnovni program koji bi trebao naći mjesto u prostoru, međutim, prostorni planovi moraju razmotriti mogućnost realizacije tih zacrtanih programa u odnosu na zakonitost, u odnosu na zakonitost, optimalnost, poželjnost, pristupačnost i slično. Tu dolazi do konflikta između ta dva tipa planiranja. Nažalost, prostorni planeri, odnosno ljudi koji imaju iskustva u prostornom planiranju su vrlo rijetko uključeni u postupak izrade dokumenata strateškog planiranja i onda kad dođe do potrebe njihove implementacije u prostorne planove nastaju problemi. Ne zbog nekakve zloće prostornih planera koji to ne bi htjeli uzeti nego zbog činjenice da postoje nekakvi drugi uvjeti zbog kojih se neke stvari ne mogu samo tako ucrtati u prostorni plan. Dat ću vam primjer: ako govorite o razvoju nekakvih gradova, općina, gotovo svi će vam planirati gospodarske zone ako vi gospodarske zone direktno ucrtate u prostorne planove, onda ćete imati cijelu hrpu gospodarskih zona od kojih će polovica ili više od polovice njih stajati neiskorišteno. Možda vam se čak čini da pričamo o nečemu poznatom i nečem što imamo već danas u prostoru. Između ova dva tipa planiranja postoji suradnja, odnosno trebala bi postojati suradnja, ali postoji i na neki način restriktivnost.

Na kraju, ovo je zapravo zadnja tema kojom bih se htio pozabaviti, a koja je zapravo ključna. Tiče se postupka izrade prostornih planova koji su normirani Zakonom o prostornom uređenju. Imaju cijeli niz normiranih faza i o mogućnosti participacije javnosti u postupcima izrade. Postupak izrade plana prije samog postupka izrade. Prvo pitanje: tko može inicirati uopće izradu plana ili izradu izmjene i dopune plana. Zakon kaže, čl. 85. da izradu izmjena i dopuna plana ili novog plana može inicirati svatko, a gradonačelnik je dužan jednom godišnje predstaviti predstavničkom tijelu stručnu analizu takvih zaprimljenih inicijativa. Na temelju takve stručne analize priprema se Odluka o izradi prostornog plana, prije nego što se ona usvoji na vijeću, treba provesti postupak ocjene o potrebi procjene utjecaja plana na okoliš gdje se odlučuje da li treba raditi paralelni postupak strateške procjene ili se ide bez postupka strateške procjene i tek se onda se donosi Odluka o izradi prostornog plana na gradskom vijeću, odnosno gradskoj skupštini. Ovo je ključni trenutak, odnosno ovo je jedan ključni korak izrade plana, a pogotovo izrade izmjena i dopuna plana jer u toj Odluci pišu ciljevi izrade plana, odnosno ciljevi izmjena i dopuna. Ako se u nekoj od kasnijih faza sjetite da biste možda nešto drugo mijenjali, što nije navedeno u ovoj Odluci o izradi prostornog plana ili izrade prostornog plana na gradskom vijeću, onda je to već prekasno. Vi ovdje morate definirati što su vam ciljevi plana, pogotovo što su vam ciljevi izmjene plana i kad govorimo o participaciji javnosti, nama se participacija javnosti pojavljuje u javnoj raspravi o prijedlogu plana, ali to je zapravo prekasno za stvarnu participaciju. Vama Zakon ne propisuje kao obavezu, ali vam ni ne zabranjuje da sa javnosti, a pogotovo sa stručnom javnosti provedete jedan participativni proces u trenutku odluke o izradi prostornog plana. To je ključni trenutak da definirate zajedno sa lokalnom javnosti i sa lokalnim stručnim udrugama što su vam ciljevi izrade prostornog plana. Nakon toga se radi priprema različitih stručnih podloga. Ovdje, moram reći, ovo je u fazi izrade plana, ali nitko vas ne sprječava, recimo ako promišljate nekakav budući novi GUP ili novi prostorni plan da sada počnete pripremati stručne podloge tipa – prometna studija, prilagodba klimatskim promjenama i slično, koje ćete onda samo ugraditi u prostorni plan i tu niste vezani sa ovim Pravilnikom kojeg sam spominjao. Vi biste mogli promišljati glavne teme i prije pokretanja izrade novog plana. Onda idemo na zahtjeve javnopravnih tijela, izradu nacrt prijedloga plana, utvrđivanje prijedloga plana za javnu raspravu i dolazimo do javne rasprave koja, za nove planove traje 30 dana, za izmjene i dopune traje od 8 do maksimalno 15 dana, kako je propisano Zakonom o prostornom uređenju.

ISO 9001

ISO 27001

IQNet SR-10

Cro Cert

Ono što sam rekao, pogotovo kad se radi o izmjenama i dopunama plana, vrlo često, čak i naši kolege koji nisu u prostornom planiranju, su zbunjeni kada gotovo pola odgovora na primjedbe u javnoj raspravi bude, nije predmet ovih izmjena, ali ako ste vi ciljeve izmjena definirali odlukom o izradi, a sada se u javnoj raspravi javljate sa nekom novom temom, stručni izrađivač po Zakonu ne može razmatrati novu temu koja nije u Odluci o izradi plana i tu nastaje, zapravo, najviše upita javnosti pa i stručne javnosti zašto se ne prihvaćaju prijedlozi. Nakon toga se radi izvješće o javnoj raspravi, nacrt konačnog prijedloga plana, utvrđuje se konačni prijedlog plana, plan ide na zakonom propisana mišljenje i suglasnosti i na kraju, opet, na gradsko vijeće. Na gradskom vijeću se donosi Odluka o donošenju planu.

Ono što je ključno, što ću još jednom ponoviti, Zakonom je propisana participacija javnosti u jako kasnoj fazi izrade plana. Znači, u trenutku kad je prijedlog plana već nacrtan i kad nekakvi bitnih izmjena ne bi trebalo biti jer ako imate znatne izmjene, onda morate ponavljati javnu raspravu, ali vas Zakon ne sprječava da participaciju javnosti dobro provedete u trenutku pripreme Odluke o izradi prostornog plana i to će onda biti dobar plan koji je odražavati stvarni stav javnosti o tome kakav prostor žele, odnosno kakav plan imaju.

Zadnji slajd koji je opet citat profesora Marinović Uzelca koji kaže: „Rad na urbanizmu i prostornom planiranju traži stručno znanje vrlo širokog spektra, ali potrebna je i izvjesna razina kulture da bi se prostoru moglo prići s poštovanjem koje on zahtijeva i zaslužuje.

No, urbanizam i prostorno planiranje, zapravo i u biti, počivaju u svojim temeljima ipak na zdravom razumu i na dobrom odgoju.

Postoji još jedna rečenica ja vas pozivam da je pronađete sami u knjizi „Prostorno planiranje” profesora Uzelca. Hvala lijepa.

DUŠICA RADOJČIĆ

Zahvaljujem na vrlo jasnom i sažetom izlaganju. Poslije, u raspravi ćemo omogućiti sva pitanja koja je možda ovo izlaganje izazvalo, a sad bih zamolila Ivanu Katurić, direktoricu tvrtke Urbanex, kojoj je povjerena izrada Plana razvoja Grada Pule 2021.-2030. i Strategija razvoja urbanog područja Pule 2021.- 2027., docentica na Riječkom Sveučilištu i predavač na zagrebačkom Arhitektonskom fakultetu (Sustavi strateškog planiranja; Urbanizam i prostorno planiranje), govorit će o nužnosti i načinu implementacije strateških ciljeva razvoja u prostorne planove.

IVANA KATURIĆ

Zahvaljujem na ovom uvodu i pozdravljam vas. U principu, mislim da je stvarno dobro da imamo jednu ovakvu tematsku točku koja na neki način i priprema za ove strateške dokumente koji vas očekuju. Ono što je dobro je pružiti uvod u odnos između sustava prostornog planiranja i sustava strateškog planiranja. Po nekakvoj edukaciji radila sam na različitim sustavima planiranja u različitim državama, doktorirala sam u Italiji i u Belgiji, tako da dosta dobro poznajem kako ti sustavi funkcioniraju. Ono što se desilo Hrvatskoj je da se naš sustav prostornog planiranja nije nadgradio u jedinstveni razvojni okvir sa sustavom strateškog planiranja već se sustav strateškog planiranja krenuo razvijati paralelno. Ono što se desilo u ovoj klasifikaciji koju smo spominjali ranije je da određena porodica planiranja su uspjele na neki način koordinirati te svoje sustave, razviti ih u jedinstveni razvojni okvir i izbjeći ova dva paralelna traka koja trenutačno postoje u Hrvatskoj. Što se tiče same naše ekspertize i načina na koji radimo, mi imamo i prostorne planere, ovlaštene smo za izradu prostorno-planske dokumentacije, ali uglavnom radimo strateško planiranje, kako na razini Europske komisije, nacionalnih država, jedinica lokalne samouprave i tako dalje. Ono što je zapravo bitno je kad pogledate prostorno planiranje i to jedan citat Luisa Albrechta koji je najpoznatiji strateški prostorni planer u Europi, prostorno planiranje, to vi svi dobro znate, jer ste prošli 1000 prostornih planova, može reći što se u prostoru može ili morati desiti, ali nema

instrumente za reć kad se nešto dešava, što je prvo što je drugo, što je treće, sa kojim novcima se to dešava, tko je odgovoran, unutar kojeg vremenskog okvira i koje su sankcije ako se to ne desi. Sve te odgovore zapravo daje sustav strateškog planiranja i sustav strateškog planiranja na neki način mora povezati teritorijalni aspekt, znači činjenicu da radimo sa prostorom i činjenicu da se na neki način nešto treba realizirati. Isto tako, strateško planiranje trebao biti diskriminatorno, to je ono što je kolega Božić rekao to je naravno i veliko ograničenje da vi u prostornom planiranju planirate kompletan prostor, a u strateškom planiranju se morate odlučiti na ono što su te vaše razvojne ideje, razvojne osi, razvojni ciljevi. Mislim da, na najjednostavniji mogući način za shvatiti odnose strateškog i prostornog je, da u različitim razdobljima i u hrvatskom sustavu planiranju postojali su ti akcijski planovi kao dio jedinstvenog sustava. Međutim, sa, recimo, razvojem kohezijske politike, razvio se taj jedan paralelan sustav, reguliran Zakonom o strateškom o strateškom planiranju i Zakonom o regionalnom razvoju. Svi ste vidjeli strateške planove koji otprilike izgledaju kao knjige lijepih želja u kojima će se razvijati 120 različitih aktivnosti, 120 različitih područja, a u principu nema resursa za to. Isto tako ste vidjeli i prostorne planove koji planiraju intervencije za koje već sad znamo da se nikada neće desiti, koji su preambiciozni, za koje nemamo nikakve instrumente provedbe. Ono što je zapravo dobro u dobrim strateškim planovima, ovo je primjer jednog strateškog plana oko kojeg su organizirane konferencije, koji je zapravo dobar zato što je proveden. To je strateški plan Flandrije. Njega je radio Albrechts i njegov tim (8.slajd) i u principu su vam oni isplanirali taj Flandrijski dijamant. Sustav povezivanja željeznicama glavnih gradova, model urbanizacije, skroz su promijenili model transporta i što su napravili, uz ovu nekakvu prostornu viziju oni su imali vezani proračun i taj proračun im je vezan na dugoročno, srednjoročno i neposredno. I te modele implementacije na neki način potrebno je stalno prenositi. Koja su nekakva ograničenja koja mi imamo? Ovo je primjer Antwerpena (9. slajd), još jedan dobar primjer strateškog plana u kojem se krenulo te velike vizije razvoja grada, a zapravo se došlo do vrlo konkretnih zahvata u prostoru koji su na neki način proizvedeni ili provedeni na uštrb nekih drugih. Veliki problem strateškog planiranja je da je vrlo teško napraviti te diskriminatorne odluke. Ljudi očekuju u konačnici kad im prezentirate plan da će se sve želje i snovi naći u tom planu, a to njemu gubi, pada mu implementacijski potencijal. Pronaći jedan taj balans između onog što je moguće i onog što su zapravo zahtjevi te široke skupine dionika, to je zapravo ključ. Druga stvar je da bez obzira što strateško planiranje trenutačno u Hrvatskoj ima itekako veliko ograničenje. Jedno od velikih ograničenja da većina ljudi koji pišu strateške planove nisu svjesni da barataju prostorom, da rade s teritorijem. Te njihove prostorne analize nemaju nekakvu podlogu, ali jedno drugo veliko ograničenje sustava strateškog planiranja je da na neki način, ne znam kako bih se točno izrazila, ali u principu, na neki način u suštini strateškog planiranja je da ono ima direktne sankcije, a nama zbog neprimjene direktive koja vezuje direktno proračunsko planiranje i Zakon o sustavu strateškog planiranja, mi nemamo mehanizme sankcioniranja neprovođenja određenih aktivnosti. To je zapravo jedno od najvećih ograničenja trenutačnog sustava kojeg mi imamo na snazi, a koji su neke države, kojima su zapravo neke države doskočila. Onog momenta kad vi usvojite strateški plan, usvojili ste nešto što je zapravo dobra volja. Mi nemamo mehanizme kontrole, nemamo mehanizme sankcioniranja. Ako pogledate strateški plan, između Republike Hrvatske i Europske komisije, tu su regulirani mehanizmi sankcioniranja. Imate decommitment ako u roku od 3 godine to ne potrošite, morate prebaciti na drugi cilj, gubite sredstva, imate određene stroge indikatore i tako dalje. U Hrvatskom sustavu strateškog planiranja, ta veza sa proračunom nije napravljena kako treba i zato imamo ta velika ograničenja u samoj provedbi. Jedna stvar koja je bitna, a to je da participativno planiranje je bolje razrađeno u sustavu strateškog planiranja nego što je u sustavu prostornog.

Znači, partnersko vijeće koji je nekako idealan predstavnik svih skupina društva, javnog, civilnog i privatnog, može sudjelovati u radu partnerskog vijeća. Vi ste u Puli napravili to na dobar način, napravili ste javni poziv i ljudi su se javili. Međutim, participacija je jedan kontinuirani rad. Da bi se ljudi osjećali dobro, ako sudjeluju u procesu izrade plana, njih se treba uključiti i u proces provedbe plana. To je ono što je najčešće nedostaje. Nedostaju one srednjoročne revizije plana, nedostaje da se to isto partnersko vijeće uključi u proces provedbe tog istog plana, a ne da se sa samim usvajanjem plana ta komunikacija i taj dijalog završi jer je onda najčešće taj nekakav osjećaj razočarenja, da vi nakon 5 godina pogledate, aha, što se tu desilo? Jednostavno ste isključeni iz kompletnog procesa. To je strukturno ograničenje, ali se ipak pita dovoljno rano. Isto tako, u samom procesu izrade plana razvoja Pule sudjelovalo je do sada 250 ljudi, ali još nismo došli u fazu javne rasprave. Napravio se upitnik za vizioniranje, 100 ljudi je to ispunilo, napravljene su fokus grupe sa 70 ljudi. Imamo različite tematske grupe za udruge, za poduzetnike i tako dalje. Taj proces jednostavno podrazumijeva, i naravno ovisi o tome koliko se potrudite kao izrađivač, daleko širi sektor dionika koji ipak mogu sudjelovati u procesu samog planiranja. Mislim da možemo vrlo kratko vezano za sam plan razvoja Pule. Nas još čekaju sve ostale faze. Nas čeka faza u kojoj ćemo mi javnosti prezentirati sve segmente plana, on je sad prezentiran partnerskom vijeću i vama kao vijećnicima. Isto tako, čeka nas i proces strateške procjene utjecaja na okoliš koja je obavezna za izradu ovog plana, ali možda samo da dobijete nekakav uvid. Definirana je vizija Grada Pule na način da su zapravo građani i različiti stručnjaci komunicirali u različitim fokus grupama u različitim participativnim metodama viziju razvoja, da su definirana četiri osnovna razvojna područja:

1. „Grad po mjeri čovjeka” - gdje na odgovarajući način revitaliziramo i kulturnu baštinu, samu povijesnu jezgru, radimo tehnološke i inovacijske hubove, kombiniramo ono što su nekakvi prostorne datosti, mogućnosti koje trenutačno Pula ima za aktivaciju svojih prostora zajedno sa onim što su raspoloživi izvori financiranja, kako iz gradskog proračuna, tako iz nekih drugih izvora. Ne bih rekla pogrešno je raditi planove na način da se razmišlja od kud nam sredstva i što možemo financirati. Normalno je razmišljati da je trenutačno naš najveći izvor financiranja Nacionalni plan oporavka i otpornosti, višegodišnji financijski okvir. Ovaj plan nije rađen na taj način, ovaj plan je rađen na način da se prvo identificira koji su socioekonomski prostorni potencijali grada, a tek nakon toga se definira koji su mogući izvori financiranja i sukladno izvorima financiranja se definira dinamika provedbe, a ne potrebe za provedbom.
2. „Zelena urbanizacija” - rađena je vrlo detaljna analiza zelene infrastrukture, potencijala za razvoj da to zelenilo postane produktivno zelenilo, ne pasivno zelenilo koje je samo nekakva statistika po glavi stanovnika. Da ono ima bitnu ulogu u svim procesima koji su vezani za mitigaciju klimatskih promjena, ali i za sprječavanje. To su čitav jedan set aktivnosti koji je razrađen u tom smjeru, koji ima jedan svoj odgovarajući okvir.
3. „Čist i fleksibilan promet” - vezan za održivu urbanu mobilnost. Vi imate plan održive mobilnosti. Međutim, on uopće ne obuhvaća brodski promet. To je jedna situacija koja je skroz zanimljiva, koja se desila većini dalmatinskih gradova da su planovi održive urbane mobilnosti pisani po uzoru na Beč koji nema brodove. Uglavnom, većina njih uopće nema poglavlje koje se odnosi na jedan vid održive mobilnosti koji bi bio najlogičniji.
4. „Produktivan grad” - strašno bitna kategorija posebno u situaciji koju smo itekako iskusili posljedice pandemije, posljedice neočekivanih situacija koje mogu uzdrmati one ekonomije koje ovise o samo jednoj ekonomskoj grani. Nelogično je razmišljati ne turizam u obalnim područjima, dapače, da turizam, ali turizam koji komunicira i koji zapravo kombinira sve ostale segmente produktivnog grada, koji i aktivira sve one mogućnosti koje su u sinergijskim kombinacijama sa poljoprivredom, ali i koji se naslanjaju na posve nove sektora, kao što su mogućnost različitih start-upova, inkubatora i tema koje se trenutačno financiraju u idućoj

financijskoj perspektivi koje su i privatna inicijativa koju je moguće, kao jedan eko sustav budućeg buđenja Pule razviti na ovom prostoru.

Ovo nije prezentacija plana razvoja, tako da smo maksimalno skratili, ali da dobijete nekakvu ideju o tome da strateško planiranje i prostorno planiranje zapravo trebaju na neki način ići zajedno, da se trebaju susresti na što više točaka, da nije jedno nadređeno drugom, nego da su to zapravo partnerski odnosi koji se na dobar način trebaju krenuti nadopunjavati i da je zapravo jedini dobar plan u sustavu strateškog i prostornog planiranja onaj plan koji planira da će biti realiziran, a ne samo napravljen. Hvala.

DUŠICA RADOJČIĆ

Zahvaljujem i na ovom zanimljivom izlaganju i molim Helenu Sterpin, potpredsjednicu Društva arhitekata Istre, članicu suda časti pri Udruženju hrvatskih arhitekata, predstavnicu Hrvatske kao članica Pulske grupe na 13. Venecijanskom Biennalu 2012. godine, govorit će o stanju u prostoru u Puli i prijedlozima DAI- SAI za strateški i urbanistički razvoj Pule.

HELENA STERPIN

Prije svega dobro večer svima. Ja bih se htjela zahvaliti u ime Društva arhitekata Istre na pozivu. Mislim da je to jedan jako dobar presedan na neki način. Ja ne znam da li je ikada bila tematska točka na Gradskom vijeću vezana za prostorno planiranje. Kao što isto tako nisam sigurna da li je predstavnik Društva arhitekata ikad pozvan da govori na Gradskom vijeću. Zaista se zahvaljujem na toj prilici.

Zašto posuđeni prostor? Prije nekog vremena pročitala sam jednu zanimljivu misao, ne znam više kome zahvaliti, ne pamtim, nažalost, autora, a ono što me jako dirnulo je činjenica da mi danas mislimo da smo mi vlasnici prostora, da je isključivo naša odgovornost i pravo da o njemu odlučujemo, a u končanici istina je da je taj prostor nama posuđen. Taj prostor je nama posuđen od strane naše djece, naših unuka, njihove djece i njihovih unuka. U tom pogledu mi se prema prostoru moramo odnositi sa posebnom pažnjom jer pozvani smo da o njemu skrbimo, da ga čuvamo i na kraju krajeva da ga predamo budućim generacijama. Pripremajući se za ovu prezentaciju, prisjetila sam se da ovo nije moje prvo Gradsko vijeće. Moje prvo Gradsko vijeće u biti seže još u 2014. Samo tada smo bili u bitno drugačijim odnosima. Moje prvo Gradsko vijeće sam provela ispred Gradske vijećnice protestirajući tada protiv donošenja Izmjena i dopuna Generalnog urbanističkog plana Grada Pule kojim su se planirali sadržaji poput, između ostalog, golfa na Muzilu. Tada smo proveli cijelu večer ispred Gradske vijećnice. Nismo uspjeli spriječiti donošenje tog plana, ali ipak promjene su se dogodile. Tada sam bila ispred Gradske vijećnice, danas sam za govornicom i pozdravljam te promjene. Nažalost, i dalje je na Muzilu ucrtan golf i već te 2014. nama je izgledalo nevjerojatno da se na takvom prostoru može planirati funkcija koja predviđa uklanjanje svog prirodnog staništa sa dobrog dijela tog poluotoka da bismo umjesto njega proizveli artificijelnu zelenu površinu koja zahtijeva izuzetno puno truda i novaca da bi se održavala, a upitnog povrata. Stoga, danas, odlučila sam napraviti sažetak onog što su primjedbe, odnosno sugestije članova Društva arhitekata koje su skupljene tijekom ove jeseni s ciljem unaprjeđenja strateškog planiranja odnosno planiranja prostora Grada Pule. Jedna bitna točka u sklopu sugestija, prijedloga, samih članova je i ta da se ponovno razmotri prostor Muzila te da se na njega odnosimo kao na obiteljsko srebro koje bi ostavili budućim generacijama. Naša djeca imaju pravo da odlučuju o tom prostoru, a pogotovo ako to spojimo sa činjenicom sve težih posljedica koji se događaju u prostoru s obzirom na klimatske promjene. Stoga smatramo da takav prirodni resurs ne smije biti protraćen na takav način. Uz južnu obalu pulskog zaljeva imamo priliku danas raspravljati, na neki način promišljati, možda i odlučivati i o sjevernoj obali pulskog zaljeva kako izuzetno važnom resursu za ovaj grad. 60-ih godina prošlog stoljeća prostorni planeri koji su promišljali razvoj Grada Pule ambiciozno su zamislili

ISO 9001

ISO 27001

IQNet SR-10

Cro Cert

sekundarni centar Pule južno od sadašnje starogradske jezgre. Taj sekundarni centar danas je jedan od naših najpoželjnijih kvartova za život, gradski kvart Veruda. Danas imamo priliku, mogućnost, alate, političku volju, prije svega, da planiramo i tzv. treći centar Pule. Pula je već prije više godina, više desetljeća, prešla zaljev i krenula se razvijati na sjevernoj strani pulske luke, ali je taj razvoj bio rahli, stihijske naravi, pretežito stambenih jednoobiteljskih objekata koji dan danas vapi i u manjku su nekakve komunalne opremljenosti, infrastrukture i tako dalje. Govorimo o kvartovima Veli Vrh i Štinjan, o kvartovima kojima zaista sve te jako bitne funkcije koje grad čine gradom, fale, a koje sa razvojem trećeg centra mogu postati za te ljude stvarnost. Kvartovi Veli Vrh i Štinjan su u međuvremenu zaista narasli i imamo veliki broj stanovnika sa jako puno djece i oni su i dalje prostori koji se razvijaju. Mislim da je ključno danas krenuti razmišljati o trećem centru, postaviti to na zdravim temeljima. Razmišljati o tome sada na strateški način, razvijajući prostorno-programске studije i suradnju sa fakultetima, ispitivati prostorne mogućnosti tih zona, uzeti u obzir i strateške ciljeve razvoja grada. Odmah krenuti u planiranje u suradnji s građanima putem tribina, putem prezentacija, ali sve to, kao podlogu za konačno donošenje nekakvih odluka po pitanju prostorno-planske dokumentacije. Idemo ostvariti ono što je i kolega Božić rekao i kolegica Katuriće, idemo to postaviti na zdrave temelje, idemo sada razmišljati, podijeliti ta iskustva s građanima i vidjeti što tamo želimo napraviti. Bili mi to svjesni ili ne, građani jako dobro znaju što njima treba i što žele. Danas ne možemo nikako zaobići temu samog centra grada. Nažalost smo svjedoci praznjenja centra, svjedoci smo tome da se broj stanovnika u centru kontinuirano smanjuje. Broj učenika u školama centar se kontinuirano smanjuje, a ono što grad jest, grad su ljudi. Grad možemo vidjeti kao okamenjeno svjedočanstvo ljudske interakcije, aktivnosti i rada i kad čovjek nestane, onda nestane i grad. Stoga je ključno da kao grad, kao gradska uprava upregnemo sve naše resurse da vratimo ljude u centar. Prije svega, potrebno je razviti svijest da te akcije mogu biti različite vrste, ne nužno i isključivo vezane samo uz nekretninu, odnosno bili smo svjedoci pozitivnih odjeka, Adventa ili akcije „Dođi u grad”. Možemo polako krenuti u te operacije, uključujući udruge, građane, Mjesne odbore, prije svega. Oni su ključni u provedbi toga, ali isto tako potrebno je od strane grada utvrditi koliko nekretnina imamo na području starogradske jezgre. Koja je njihova uloga danas. Za što se koriste, da li se koriste, koja je lokacija, u kojem su stanju te napraviti strateški plan na koji način iskoristiti, da li nešto i za koje naknade eventualno dati, da li prepustiti, da li dati na privremeno korištenje. To su sve mehanizmi koje gradska uprava ima i koje može iskoristiti da pomogne u povratak stanovništva u centar grada. Ovo je slika kina u kvartu (17), to je samo jedna večer, ali ta večer je donijela život u Mornaričkom parku. To su male akcije, ali i navika korištenja prostora je način na koji se vraćaju ljudi u prostor. Prije smo spomenuli neke gradske četvrti. Osvrnula bih se vrlo kratko na sekundarni centar Verudu kao jedan vrlo pozitivan primjer što gradska četvrt bi trebala biti. Svi oni koji žive na Verudi možda znaju o čemu pričam, a oni ne žive na Verudi možda bi željeli živjeti na Verudi. Veruda je kvart koja je opremljena jako dobro javnim sadržajima, sportskim dvoranama, igralištima, školama, imamo zdravstvenu uslugu. Imamo najnoviji trg u gradu koji je polučio najveći uspjeh i kojeg građani jako vole. Imamo šetnice, imamo decentralizirano središte Gradske knjižnice, pošte, banke, škole i vrtiće. Mislim da je ono što građani Pule žele da i drugi kvartovi osjete tu opremljenost, da Veruda ne bude kvart za kojim svi vapi već da budu zadovoljni u kvartu u kojem žive. Mislimo, kao Društvo arhitekata da bi bilo bitno napraviti monitoring u dogovoru sa Mjesnim odborima gdje bi se utvrdilo ono što u pojedinim kvartovima fali, napraviti dugoročan program kako ta pitanja riješiti. Trg kralja Tomislava u punom sjaju (21, 22). Naravno, kada govorimo o opremljenosti, o komunalnoj opremljenosti, o komunalnoj infrastrukturi, o javnim uslugama i tako redom, ne možemo preskočiti rak ranu naše države koja je posebno intenzivna na priobalju. Govorimo o neplanskoj, nelegalnoj, tzv. nelegalnoj gradnji. Sasvim sigurno donošenje Zakona o ozakonjenju nelegalno izgrađenih objekata nije pomoglo u

rješavanju tog problema. Dapače, mislimo da je rasplamsalo tu vatru i ono što je proizvelo, proizvelo je jedno činjenično stanje gdje ti objekti i ta naselja su stvarnost u prostoru u kojoj žive stvarni ljudi, građani ovog grada i koji su sada legalni i koji imaju pravo tražiti da dobiju i komunalnu infrastrukturu i usluge i javne usluge i tako redom. To je veliko opterećenje na proračun, toga moramo biti svi svjesni. Mišljenje je naše kao Društvo arhitekata da je u tom pogledu potrebno ne samo nastupiti sa određenim kaznama, odnosno mjerama koje bi suzbile takav način zaposjedanja prostora, već je možda isto tako potrebno osvijestiti građane, prije svega one koji se nisu ogriježili o Zakon. Što to konkretno za gradski proračun, odnosno za njih znači. Na kraju krajeva, novac koji gradska uprava troši da bi pomirila zahtjeve takvih prostora su novci građana. Jedan važan sudionik u sprječavanju daljnje devastacije prostora su građani, ali toga mogu postati svjesni isključivo ako ih o tome educiramo. Za takva područja potrebno je predvidjeti procese i planove urbane sanacije koji bi se trebale uvrstiti u prostorno-planske dokumente gradova i općina. Ja bih sa time završila, ali voljela bih ostaviti nekoliko kratkih natuknica za razmišljanje. Neću ih čitati, sve ono što je napisano u biti je sukus svih ovih pet točka koje smo procijenili kao ključne u ovom trenutku za naš grad. Makar su teme i puno šire. Ja bih sa time završila i zahvalila se na pozivu i na pažnji.

DUŠICA RADOJČIĆ

Zahvaljujem i jasno je da nismo mogli obraditi sve teme koje bismo mogli i trebali obraditi kada je o prostornom planiranju riječ, ali svatko od izlagača je u tom jednom vrlo kratkom vremenu iznio teze koje su potpuno razumljive, što je najvažnije, naročito u vezi s time što nas prate ljudi uživo, a ono što sam ja htjela izdvojiti iz ovih izlaganje je nešto što je rekao prvi izlagač, gospodin Božić, a to je da, to sam zapravo htjela naglasiti, da interes javne uprave nije isto što i javni interes. To nekako stalno moramo voditi računa zbog toga što javna uprava bi trebala biti medijator između različitih interesa koji postoje u društvu, a mi znamo da su ekonomski interesi obično oni koji imaju najveći utjecaj, međutim, oni nisu jedini koji postoje u društvu i zato, da bi se znalo i da bi se moglo identificirati i kasnije provesti javni interes, treba uključivati javnost, a to su govorili i gospođa Katuri i gospođa Sterpin. Stalno se ponavlja ta crvena nit uključivanja javnosti u donošenje odluka koje se tiču načina korištenja prostora u gradu u kojem svi živimo.

Sada otvaram raspravu, ona će se voditi na uobičajeni način, s jedinom iznimkom, ako bude pitanja onda ćemo dozvoliti izlagačima da odgovaraju odmah na njih da se ne bi skupljala za kraj. Nadam se da će biti zainteresiranih za pitanja, ako ne i za samu raspravu.

MILAN RAŠULA

Ja bih, prije svega pohvalio vašu inicijativu da organiziramo prezentaciju, odnosno predstavljanje važnosti prostornih planova za grad. Mislim da je to dobro, da je to jedan od početaka s obzirom da će biti prilike i da se više po ovoj temi sastanemo i eventualno sučelimo razmišljanja. Mislim da bi bilo dobro da je večeras bio prisutan i netko od autoriteta koji je radio na planovima do sada, pomenuo je gospodin Niška X. izmjene GUP-a koje je radila gospođa Doblanović Peharda.

Ja, recimo, da ne uvredim neke druge autoritete, znam Marija Smilovića koji je isto radio, doduše, ime tome više godina. Čisto da napravimo nekakvu interakciju jer ne znamo od kolegica i kolega tko je toliko verificiran da uzme učešće u raspravi sa stručnog aspekta. Ja bih, recimo, mogao sa tog nekakvog pravnog odnosno sa zakonske registrative oko pristupa ovom poslu i nekoliko stvari mi je upalo u uho ili u oko. Gospodin Nikša je pričao pa sam zapisao o neki način sukoba interesa pravni i javni interes. Gospođa Sterpin je pomenula da mi faktični imamo posuđeni prostor od naše dece i unučadi, što mi se jako sviđa. Međutim, ono što je bitno, bitno je da ta deca trebaju da žive, trebaju da se nahrane, da se obuku, da se

školuju, da im na neki način pružimo mogućnost da reše i nekakvu svoju potencijalnu stambenu problematiku. U tom smislu mislim da bi, a postaviti ću i konkretno pitanje gospodinu Nikši. Bilo bi dobro da u ovoj fazi, dok ne pristupimo ovom problemu na način kako to sada postavljamo na nekakve temelje, da u prelaznom periodu ili u nekakvoj tranziciji povučemo jednu nit od projekata, planova koji su sada na snazi, koji su potencijalno dovedeni u neku poluzavršnu fazu, do tih novih strategija razvoja grada 21 – 27 ili 30 već kako. Znamo da živimo u teškom vremenu. Statistika kaže da cena zlata raste na godišnjem nivou 8,5%, da nam je inflacija po Državnom zavodu za statistiku na nekakvih 7,5-9%, da nas očekuje u četvrtom mjesecu poskupljenje plina. Da su energenti već otišli u nebo i struja i plin i nafta, gorivo. Da će biti teška godina, a da treba i javnost, da ne kažem građanke i građani, a i ovaj Grad, da žive, da stvaraju, da plaćaju one osnovne stvari. Mi smo imali nedavno jednu čudnu situaciju, po meni, da smo zaustavili jedan mogući proces, kažem mogući, jer samo izglasavanje Izmjena i dopuna UPU-a ne znači da je to gotov dokument, nego da je podložan nekakvoj i analizi i javnom savjetovanju i sugeriranju i tako dalje. Znači, imali smo sigurnog investitora, imali smo sigurnog ulagača, što je rekao gospodin Gordić i veoma potentnog u razvojnog smislu za Grad Pulu i taj proces smo zaustavili. Pa sad bih postavio pitanje gospodinu Nikši s obzirom da sam pratio njegov rad i da je on, u vrijeme, kad je bivši gradonačelnik Milan Bandić, o mrtvima sve najbolje, samo da se ne shvati pogrešno moje izlaganje, kada je bilo u planu da se Hipodrom pretvori u nekakav Zagreb water front, pa ste vi bili jedan od aktivista ili predstavnika struke koji je dao veliki obol da se taj postupak i proces zaustavi. Moje pitanje je kod financiranja projekata, kod planiranja razvoja grada, da li držite da je dobro da grad plati izradu svih dokumenata i svih podloga pa da onda tražimo investitora? Kroz takav način postoji mogućnost da onda mi i zaključujemo ugovore o pravu građenja, ima nedavni primjerak iz Beograda kad su na savskoj promenadi sklonili jedno ruglo grada i šine od željeznice i napravili sjajnu priču, vjerojatno nešto gospodin Zoričić o tome zna ako je nedavno u Istambul razgovarao sa Zoranom Radojčićem, gradonačelnikom Beograda. Ili mislite da mi trebali da napravimo poziv pa da vidimo koja je sve to potencija, tko je zainteresiran u gradu? Mi znamo da smo prodavali kao grad nedavno potencijalne investicijske objekte na Hidrobazi. Nitko nam se nije javio u četiri puta. Da su se prodavali još na javnoj dražbi, na licitaciji, prostor Sacorggiane, isto bez zainteresiranih ljudi. Da li mislite da moramo da napravimo jednu takvu projekciju? Ne znam što ste rekli, da li vi ili gospođa Ivana da su planovi plan lepih želja ili slikovnica ili šarenica ili već šta ja znam. Ili trebamo da se postavimo u realnim okvirima i da kažemo: ljudi, od ovoga živimo, od ovoga ćemo zaposliti 200 mladih ljudi, od ovoga ćemo izgraditi 3 vrtića i 2 škole, od ovoga ćemo zaraditi kroz poreze, prireze na plaću, kroz trošarinu, i tako dalje? Zanima me vaš pristup toj problematici i šta biste nam vi kao struka sugerirali u kom pravcu da se okrenemo? Inače, pozdravlja sva tri izlagača, zaista ste sjajno prezentirali.

NIKŠA BOŽIĆ

Hvala na pitanju. Zapravo to je puno potpitanja, ali pokušat ću uhvatiti nekakvu bit. Prvo, pitanje je da li grad planira pa čeka ulagače ili zapravo dopuštamo ulagačima da dođu sa svojim idejama pa onda razmatramo šta te ideje znače za grad? Ja moram priznati, ovaj drugi pristup, s njim malo imam problem. Vrlo često ćete naći, ja sam nalazio vrlo ozbiljno napisane biznis planove gdje je, među točkama realizacije poslovnog plana, imate izmjene prostorno-planske dokumentacije, većinom je to atak ili na neka vrijedna zemljišta u gradu ili na neizgrađene prostore pa se onda gradovi šire na neizgrađene prostore, a ovo što je Helena pokazala, središta gradova nam odumiru. Ali, čak ne bih rekao da je to toliko ključno koliko je ključno da grad zna što hoće od svog prostora i da ima neke svoje prioritete u smislu ideje o svom prostoru. Ovaj primjer kojeg ste naveli iz Beograda, mislim, u Beogradu je on izazvao cijeli niz različitih diskusija i kontroverzi, između ostalog je jedna od kontroverzi, a ima ih

puno, je činjenice da je Beograd ostao bez željezničke stanice, ona je izmaknuta izvan središta grada, gotovo nedostupna, dolje na Prokopu, sada, a ovamo se napravio taj nekakav novi centar. Ono što smo imali u Zagrebu, to je bilo protivno svim promišljanjima razvoja Zagreba u zadnjih 70, a možda čak i više godina. Znači, Zagreb je do sada svoju rijeku tretirao kao prazninu. Povijesno je to naravno povezano za opasnošću od rijeke, ali danas se pretvorio u jedan veliki potencijal. Kad cijela Europa govori o zelenoj infrastrukturi i o važnosti javnih prostora, mi u Zagrebu imamo taj veliki potencijal zelenog javnog prostora u središtu grada zapravo. Ne zaboravimo da je grad već u prošlom stoljeću preskočio tu Savu. U svim prostornim planovima Grada Zagreba uvijek je koncept bio grad na sjeveru dolazi do rijeke, a na jugu se odmiče od rijeke, sa Bundekom, sa tom sjevernom stranom Velesajma, odnosno Hipodroma i onda vam se pojavi veliki investitor sa svojom idejom i gradska uprava bez savjetovanja sa stručnom javnošću, bez savjetovanja sa općom javnošću, gura silom taj projekt kroz prostorne planove. U smislu procedure je apsolutno bilo i u smislu prava da iskažemo svoje promišljanje o budućnosti grada, apsolutno pogrešno. Vi ste isto tako pitali, čini mi se, o financiranju planova. Naš Zakon dopušta ovo da privatni investitori financiraju izradu ovih planova najniže razine, znači urbanističkih planova uređenja. Isto tako, oni mogu odabirati odnosno predložiti i stručnog izrađivača. Ako se sjećate kad sam pokazivao onu metodologiju izrade prostornih planova, onda su tamo bile označene uloge stručnog izrađivača, gradskog vijeća i nositelja izrade. Nositelj izrade je zapravo gradsko upravno tijelo, stručno tijelo. Moramo se opet vratiti na onaj slajd definiranja javnog interesa u prostornom planiranju. Neki su jaki protiv ove činjenice da privatni investitori mogu financirati izradu prostornih planova. Ja bih čak rekao da to nije toliko problematično kad javna uprava ima zapravo transparentan rad i uključuje i javnost u postupak izrade. Odnosno, kad na onom početku izrade plana, kad definirate ciljeve izrade plana, to se ne svodi isključivo na ciljeve privatnog investitora koje onda vi onda dobijete na vijeću i dignete ruku. Nego, ako provedete participativni proces prije toga i definirate što bi bio javni interes u tom projektu i onda zapravo gradska uprava štiti taj javni interes u postupku izrade plane kako prema investitoru, tako i prema izrađivaču, onda zapravo ne bi smjelo biti problema. Ono što mi često imamo i što je često problem je da sve ostane na privatnim interesima ulagača koja onda nameću svoja rješenja, a zapravo grad dosta često bude tih ili čak otvoreno podržava investitora, a javnost se isključuje i ovaj sustav prostornog planiranja koji je propisan Zakonom omogućuje da se javnost isključi. To je problem. Mislim da kod donošenja ovakvih važnih odluka o budućnosti gradova, bilo da je to primjer Beograda, Zagreba ili Pule, da nikako ne smijemo zaboraviti diskusiju sa javnošću o tome kakav grad žele. Nadam da sam bar djelomično odgovorio na vaše pitanje.

DUŠICA RADOJČIĆ

Ja bih samo iskoristila priliku prije nego što dam riječ vijećnici Fonović, koja se također javila za riječ, da kažem da je Pula zapravo napravila taj važan korak o kojem je gospodin Božić govorio, a to je da prilikom izrade ili izmjena prostornih planova, mišljenje se traži od Društva arhitekata Istra, odnosno postoji savjetodavno tijelo gradonačelnika koji u onoj ranoj fazi donošenja plana zatraži mišljenje od stručne, odnosno zainteresirane javnosti, što mislim da je jako dobar korak upravo u tom smjeru. Naravno, to bi sudjelovanje moglo biti i šire, ali ovako je već bitan korak na bolje.

ANA FONOVIĆ

Ja bih imala za profesoricu Katuriće jedno pitanje. Spomenuli ste u svojem izlaganju da mi zapravo nemamo mehanizme kažnjavanja neprovođenja strateških planova, što ih zapravo onda ostavlja mrtvim slovom na papiru. Pa me evo zanima, što mislite, koji je uzrok tome? Je

li možda uzrok samo da politička javnost i donositelji odluka nisu dovoljno senzibilizirani? Evo vaš komentar o tome bih vas zamolila.

IVANA KATURIC

Pa, evo, možda da se ispravim jer sam možda na neki način to pogrešno rekla. Teško da mislim da su strateški planovi zapravo mrtvo slovo na papiru jer sigurno ne bi radila u ovom području da ne vjerujem da se oni dese. Ali, činjenica je da mi nismo trenutačno u čitavom sustavu planiranja proveli određeni mehanizme koji to omogućavaju. Recimo, na primjer, kad radite strateški dokument, radimo široku participaciju i vi tu imate vrlo, vrlo širok krug dionika koji se osjećaju jako nesretni ako ne pronađu svoju i najmanju aktivnost kasnije, u akcijskom planu. To padne recimo na jedan ured koji nema mehanizme provedbe, nema mehanizme narediti nekom drugom proračunskom korisniku da tako nešto provede, da se prijavi na neki natječaj na koji se računalo i tako dalje. Taj čitav sustav koji se najčešće regulira primjenom direktive o proračunskoj odgovornosti jednostavno nije implementiran. To je nešto što se treba strukturno riješiti na nacionalnoj razini da bi funkcioniralo. To je s jedne strane. To je varijanta batine. A varijanta mrkve je naravno povećanje alokacije onima koji na dobar i ispravan način postižu svoje indikatore koji su efikasni i tako. Dakle, sustavi planiranja od drugih država članica zapravo uvijek kombiniraju ta dva osnovna mehanizma. Takav vam je i sustav koji regulira odnos Hrvatske i Komisije. Na neki način vi imate modele kažnjavanja, imate modele tog decommitmenta, ali imate i modele nagrada. Svi naši planovi, strateški planovi, ne možemo reći da su mrtvo slovo na papiru. Postoji vam čitava jedna generacija planova koja je stvorena uz ITU mehanizam, koji su imali vrlo jasnu alokaciju koja je služila za taj nekakav link i apsorpciju. To je nešto što je donekle funkcioniralo, ali tu imate samo zapravo mrkvu, nemate ovu batinu. Da se naš sustav na nacionalnoj razini transformira u drugom smjeru, a to bi zahtijevalo jedno malo dublje razumijevanje Ministarstva financija koja je njihova prava uloga, stvari bi stvarno značajno drugačije funkcionirale. Ali unutar ovih okvira mi imamo velike mogućnosti mrkve ako imamo malo manje mogućnosti batine i na taj način se zapravo donekle to regulirati. Mislim da ono što je najvažnije što mi često imamo, posebno u planovima upravljanja povijesnom jezgrom. Radili smo ovaj dubrovački UNESCO plan, sad radimo splitski. Tamo su se stvorila velika očekivanja. To je upravljanje očekivanjima. Što nekakav plan može uopće riješiti i koji su njegovi dometi, to je s jedne strane, a s druge strane shvaćanje participacije ne kao onog jednokratnog događaja i kućice koju kliknete, nego kao jedno partnerskog odnosa u kojem se međusobno kontrolirate i zapravo imate nekog suradnika u provedbi u javnosti.

DUŠICA RADOJČIĆ

Htjela sam se osvrnuti na ono što je govorio gospodin Božić, a to je da nam je GUP iz 2008., a mijenjan je 10 puta i da se možda ne isplati raditi novi GUP, iako je potreban zbog toga što će se donijeti novi Pravilnik na temelju kojeg će se onda morati ponovno izrađivati taj isti prostorni dokument, odnosno usklađivati sa novim Pravilnikom. Kako ovaj GUP iz 2008. godine, ono što je sad potpuno izvjesno da moramo i u prostorne planove nekako ugraditi rješenja kojima ćemo se boriti i prilagoditi klimatskim promjenama, a ne možemo mijenjati GUP, kako vi vidite taj problem, kako se on može riješiti?

IVANA KATURIC

Prvo, vezano je za to da li su moguće izrade novog GUP-a ili se može raditi na izmjenama i dopunama postojećeg. Ono što je gospodin Božić rekao i što svi znamo dosta dobro je da izmjene i dopune mogu ponekad praktički biti toliko intenzivne i sveobuhvatne da ponekad znače novi plan. Ono što nije dobro da one rijetko kad i mentalno znače novi plan. Da je to najčešće nekakva kombinacija krpanja svega i svačega, tako da u konačnici trebalo bi zaista

razmisliti, trebalo bi razmisliti s jedne strane koliko je ministarstvo, nisam ni upoznata, u ovom slučaju ambiciozno da zaista i donese taj novi sustav planiranja, koliko je spremno, a sa druge strane da vidimo koliko imamo daha za napraviti možda sveobuhvatne izmjene koje će na neki način integrirati i sva ova pitanja, koja, dobro kažete, su vrlo aktualna, a koja se odnosi na promjenu paradigme vezano za upravljanje procesima koji su vezani za klimatske promjene, zelene površine, zelenu infrastrukturu i prije svega rješenje zasnovano na prirodi. Isto tako, ono što se desilo i što bitno da nije sva zelena infrastruktura sama po sebi dobra, da imamo zelenu infrastrukturu koja proizvodi velike emisije CO₂, a imamo mogućnost razvoja jednih logičnih, dobrih i neagresivnih rješenja. Problem je, po mom mišljenju, za prostornu-plansku dokumentaciju, da se nama pojavio čitav jedan sustav sektorskih planova, tako ovi planovi održive urbane mobilnosti, sad ćemo imati strategiju razvoja zelene infrastrukture, imamo zelene katastrofe koji su zapravo statička oružja, nisu na neki način usklađena sa samim sustavom i svi oni egzistiraju u neakvim paralelnim, međusobno povezanim svemirima. Ono što bi bilo stvarno dobro je kad bi ministarstvo imalo daha prepoznati sve te druge sektorske planove koji koriste druge alate planiranja, koji koriste skroz druge mehanizma. Da se pretvorimo u jedan dinamični sustav planiranja koji ima real data management, koji ima na neki način sve druge sektore koji su bitni. Što se konkretno Pule tiče, mislim da bi stvarno trebali evaluirati da li je realno čekati izmjene kompletnog sustava planiranja ili ste možda spremni za jedan posve novi plan.

NOEL MIRKOVIĆ

Sa zanimanjem sam pratio sva tri izlaganja. I ono što mi se u principu najviše dojmilo je od Nikše Božića, već u početku kad je spomenuo kako kad dođemo do javne rasprave, taj dio je već kasno. A ja se pitam da li građani Pule uopće razumiju što je urbanizam pa se pitam što bi, kako bi stvar čitali kad bi urbanizam gledali kao avion u kojem svatko ima neko svoje mjesto? Ali taj avion ili leti ili pada, s tim da i kad pada kontrolirano, tad je to slijetanje i kad je spomenuo da bi javnost trebalo pitati prije o ciljevima, onda sam imao to u vidu. Moment u kojem građani Pule. Ona prava snaga Pule su građani Pule, ne turisti, nego oni koji ih ovdje očekuju i koji su cijelo vrijeme ovdje. U kojem trenutku njih treba pitati koji su to cijevi koje oni žele ostvariti u svom životu. Mi imamo stručne službe kao što su u avionu piloti i svo ono osoblje koje brine o tome da ta stvar leti, a ne pada, i ono što vidim kao jedan veliki nedostatak u svim ovim razgovorima je to da se nismo koncentrirali maksimalno na to da putnike, tj. sve nas građane, upoznamo sa tim što se dešava i u čemu smo to. Znači da urbanizam razumijemo na način kao alat. Danas smo imali temu komunalnog otpada gdje će efekti loših ili dobrih odluka biti vrlo jasno vidljivi, odmah. U urbanizmu to nije tako brzo i to je ono što je Helena Sterpin spomenula kao posuđeni prostor. Prostor je ograničeni resurs. Dobro urbano planiranje ga ostavlja otvorenim za razvoj i kod odlučivanja o njemu uvijek je to jako važno, ali i u ovim fokus grupama koje su se vodile, što je odlična stvar i super je to tako raditi, to korijenje koje je došlo do fokus grupa treba proširiti prema građanima još dublje. Mi moramo tražiti načine kako da evoluiramo građane u upravljanje gradom i u planiranju samog grada jer su oni ti koji će snositi posljedice tog planiranja i njihova djeca. Ali ta djeca danas danas koji žive isto su građani. Ono što bih mnogo više trebali raditi i na čemu bi trebali posvetiti maksimalnu pažnju je obrazovanje ljudi uopće da možemo razgovarati i odlučivati o takvim stvarima na razini građanina koji možda ima i osnovnu školu ili srednju školu, nije važno. Svatko od nas zna što od potreba ima. A moramo naučiti kako komunicirati jedni s drugima, kako realizirati te potrebe, kako riješiti konflikte. Mi smo ovdje u Gradskom vijeću imali konflikt. Sad, pred malo. Baš po tim pitanjima. Oko toga da shvaćamo ovako ili onako upravo taj prostor gdje se dodiruju različiti interesi. Ono što bih volio da izađe kao nekakav rezultat ove rasprave tematske sjednice da donesemo neke odluke koje za cilj imaju uključiti što širi broj građana jer to je prava snaga Grada Pule. Broj građana

od 5000 ljudi koji je podržavalo „Volim Pulu” i koje se aktiviralo u priču „Volim Pulu” visavi Muzila je dovelo do ovog stanja danas u ovoj Gradskoj vijećnici i pozicije i opozicije i do ove tematske sjednice konkretno. Na to se osvrnula i Helena Sterpin. Ono što mene zanima je da li postoje prakse, iako ih je spomenula gospođa Katuriće, visa vi ne znam da li Strasbourg ili ne znam koji grad je bio u pitanju, tj. cijela regija, o planiranju tog tipa gdje je Pula tijelo koje, mi razgovarao o urbanizmu i shvaćamo ga i večeras smo skoro isključivo razgovarali o tom organizmu unutar njegove kože, ali Pula je ono što dodiruje, njezin okoliš, a okoliš je možda nije Rovinj, nego je Trst ili je Ljubljana ili je München. Znači, koje su naše granice i na koji način ćemo se mi povezivati sa svim tim? To je također pitanje tog odnosa do urbanizma kojeg svi građani ovog grada moraju imati nekakvu jasno, što jasniju sliku o tome. Koja je njihova uloga u toj priči? Jer na taj način ćemo samo emotivno, nego i pametno odlučivati o našoj budućnosti. It o je preduvjet, osnovni preduvjet. To svi ovi gradovi koji uspijevaju u nastojanjima da budu kvalitetniji za život zadovoljavaju taj uvjet. To da imaju participaciju. U Barceloni revolucija koja je uvela Ada Colau se dešavala na dva načina. Jedan način je top-bottom gdje su koristili jako, jako puno pameti i umjetne inteligencije, skupljanja podataka i mjerenje grada i razumijevanja urbanizma, ali su s druge strane istovremeno, to se mnogo manje vidi jer je teže detektirati, radili su s građanima od dole. Intenzivno su radili sistemski. Ne običi 16 mjesnih odbora jedan po jedan, nego neprestano bit prisutan u svih 16 mjesnih odbora i raditi s ljudima. Ono što nam fali je nešto takvog i to da uvedemo kao sistem, a ne kao dobru volju gradonačelnika, što je pohvalno, ali to moramo u pravila, način ponašanja i način na koji ćemo živjeti jer samo tako možemo ovu Pulu dovesti u 21. stoljeće, jer još nismo tamo. Hvala.

ARDEMIO ZIMOLO

Isto sam pažljivo slušao izlaganja, makar nisam bio tu u vijećnici, smo bili tamo u susjednoj prostoriji gdje smo imali malo više komoditeta. Nameću se dva problema. Jedan koji grad ima ograničene resurse. Mi znamo da sa novom državom smo naslijedili i stare probleme. Ti stari problemi su očiti. Jedan od najvećih problema je što jedan, kako bi rekao, administracija u Zagrebu, ne može sagledati što Gradu Puli treba i što ne treba. Tipičan primjer je vojno zemljište, vojne napuštene objekte i fortifikacijski sistemi u Gradu Puli. To je problem koji će se jako dugo vući. Mi možemo imati planove, ali u te planove bi trebalo uključiti i državu. Ona mora se toga riješiti. Mora jer državi je to balast. Ona misli da će profitirati od toga. Mi imamo dobar primjer u gradu kako na Verudeli je napravljen Aquarium koji je jedan od najboljih u državi. Mislim, to je plan, vizija, kako bi trebao sa tim fortifikacijskim sustavom raditi. Druga stvar je bespravna gradnja. Mi možete imati planove lijepe, odlične, kao šećer ili šlag na torti, ali tu, isto kao i za smeće, moramo svijest građana podignuti pa najmanje za 100%. Ako je nešto u planu predviđeno, ako je predviđeno da bude jedan objekt te i te gabarite, te i te dimenzije, mi bi trebali imati alate da ovako se taj investitor, izvođač ponaša. To su ključni elementi. Mi možemo imati na papiru sve dobro, sve idealno, ako se mi sami toga ne pridržavamo, ako mi nemamo same alate da provedemo ono što smo ciljali, nigdje se nećemo maknuti s ove točke. I već kad pričamo, kolega Mirković je rekao, urbanizam je jako bitan u toj priči. Ljudi koji imaju viziju ne ispaliti imat će Pula 100 tisuća stanovnika za 50 godina. Da, 100 tisuća za dole, ne za gore. Taj popis stanovništva nam je dobro pokazao gdje smo. Taj popis stanovništva isto bi trebao biti jedan putokaz kako bi trebali mi ići naprijed, kako bi mi trebao povući, privlačiti ljude da dođu u naš grad. Ne pretjerano. Pula je ograničena sa novom teritorijalnom reformom koja je bila, ne znam, '93., '94., da svako malo mjesto je općina ili grad, a Puli su suzili granice da niti slijepac ne bi ovako mogao crtati. I to je isto veliki problem za Grad Pulu i to treba imati u obziru. I zato dajmo tu našim ljudima da rade, ljudi koji žive ovdje, koji znaju svog susjeda, koji znaju 10% stanovništva Pula, koji znaju što bi trebalo tom gradu. Dajte onima da nam pripreme materijale. Mi smo tu da

prihvatimo sve dobre ideje, ali te ideje moraju imati početak i kraj. Ako je početak loš i kraj će biti još lošiji. Tipičan primjer Veruda Porat. Najveći eko cilju graditeljstvu u Gradu Puli je Veruda Porat. Ja mislim da se svi s time možemo složiti. I onda se bune da nema parkinga. Zašto su jedne ulice jednosmjerne. Jedno tri mjeseca ne ideš u jedan kvart, evo ti ulica jednosmjerna. Zbog čega? Zbog toga jer nismo se pridržavali neke osnovne regule i to mora biti na silu, da ono što odredimo, ono što izglasamo, da kad podvučemo crtu da kažemo da, to je to. Evo, to je moje skromno razmišljanje iako nisam te struke, ali svaki dan vidim sve oko nas u gradu što se dešava.

IVANA MOHOROVIĆ

Ja sam se samo kratko htjela nadovezati na kolegu Mirkovića i na njegovo izlaganje. Tu su izlagači pričali o strateškom planiranju i o prostornom planiranju. To su dvije različite stvari i Ivana Katuriće kad je govorila o strateškom planiranju i uključivanju građana u samom početku, naravno da je to odličan put i tako isto se radilo i pri izradi novog GUP-a jer, koliko znam 2008. kad je rađen novi GUP, bio je također cijeli tim koji se zvao jedno stručno tijelo koji je bio sastavljen od 20-ak stručnih raznih područja. Mislim da se GUP novi radio nekoliko godina i da su se obišli Mjesni odbori, da se razgovaralo sa svim stanovnicima tako da nije fer za reći da se do sada radilo bez da su se uključivali građani. Također, ne možemo isto tretirati izmjene prostornih planova kako i izradu nekog prostornog plana jer jedno je kad vi imate prazan prostor i kad njega treba isplanirati, a drugo je kad vi imate prostor koji je već definiran i onda unutar njega samo radite neke izmjene. Isto se ne bih složila da građani trebaju biti educirani o urbanizmu. Građani najbolje znaju koje u njihove potrebe. Niti mi, kao gradski vijećnici ne izrađujemo planove. Na nama je samo da imamo neku viziju i da znamo u kojem smjeru se Grad treba razvijati, naravno da razumijemo neke osnovne termine i zakonske procedure prilikom planiranja, a građani putem Mjesnih odbora naravno da mogu i moraju moći izraziti svoje želje. Što se tiče neke njihove edukacije dovoljno je da znaju da li im je škola dovoljno blizu, da li imaju poštu, da li imaju trgovinu, da li imaju park, da li imaju neku zelenu zonu, da li su prometno povezani. To je ono što svatko razumije, svaki građanin, bez obzira na razinu edukacije. Mislim da je dobar put sigurno uključiti građane i to se i radi jer mogli smo primijetiti. Gradonačelnik je obišao do sada sve Mjesne odbore i, među ostalim temama, tu su bile sigurno, na tapeti, osim komunalnih problema i problemi nedostatka i škola i vrtića i svega ostalog. Mislim da svi skupa imamo priliku da Pula krene u nekom malo boljem smjeru, ali ne možemo reći isto da do sada nitko nije imao priliku biti uključen u prostorno planiranje.

SINIŠA GORDIĆ

Kolegice i kolege dobro večer. Već je 10 sati, ali evo ponukala me ova rasprava kolega da se javim. Izlaganja su bila dobra, zahvalio bih gospodinu i gospođama ili gospođama i gospodinu točnije rečeno na prezentacijama i na edukaciji. Međutim, imamo jedan drugi problem koji je naćeo kolega Rašula, kojeg su naćeli i kolega Mirković i kolega Zimolo. U Puli imamo jedan višeslojan problem. Ovo što smo mi slućali je i pogledali je idealna situacija, nekakve, gospođa je prezentirala Belgiju. Znaći mi govorimo o nekakvim središtima, odnosno o nekakvom prostoru koje je jako ekonomski, prometno i tako dalje. Pula, kao Pula, kao što znamo, što je rekao kolega Zimolo, ogranićena je, ne samo sa svojom površinom, nego i prometnim sa svih drugih strana. Pula je jedna vrsta, odnosno poluotok kao Istra, ali sa bitno ogranićenim resursima poput prostora. Gradsko vijeće u prošlom sazivu, ćak sam ja u ime Kluba SDP-a govorio postavio sam pitanje tadašnjjoj proćelnici Ingrid Bulian da meni nije jasno kako je moguće da se u Puli dopustilo da se zida zgrada na zgradi, a da istovremeno nitko se nije zapitao da li će u tim Mjesnim odborima biti nekakav park, da li će biti dovoljno parkiralićnih mjesta, da li će imati djeca osnovnu školu i tako dalje. To sam sve

ISO 9001

ISO 27001

IQNet SR-10

Cro Cert

pitao, nisam dobio odgovor. Štoviše, čak je bila situacija da su se prodavala neka zemljišta na Vidikovcu. Oni koji će znati, unutar zelene površine, da će se graditi nekakve stambene zgrade. Onda dolazimo do nerealnosti, a realnost Pule je takva da kad vi dođete razgovarati sa građanima u Mjesni odbor, kad vi njega pitate što biste vi htjeli u Mjesnom odboru. Mi smo čuli danas ovdje školu, čuli smo poštu, banku, ne znam što još sve ne. Međutim, Pula ima drugi problem, a to je da ti Mjesni odbori koje smo čuli, Veli Vrh, Busoler, Valdebek, Štinjan, čak i dio Gregovice, nema kanalizaciju. Tako da se ja slažem sa kolegom Mirkovićem da mi nismo došli niti u 21. stoljeće zato što nismo zadovoljili elementarne potrebe stanovnika ovog grada. Mi bismo htjeli, kao što je kolega rekao, govorio o avionu, mi ćemo sad kroz ove, uz dužno poštovanje prezentacijama, htjeli bismo letjeti space shuttle avion, a mi nemamo riješene elementarne probleme, komunalne probleme stanovnika ovoga grada. Slušali smo, evo, isto tako, gospođa Sterpin je lijepo rekla, napuštanje centra grada. Nitko se nije zapitao zašto je taj centar grada prazan. Pod broj jedan, kao što smo vidjeli konzervatori uvjetuju kad se radi o nekakvim obnovama. Druga stvar je da se Pula previše okrenula turizmu pa onda imamo situaciju da gotovo svaki drugi nekakav stambeni prostor unutar starogradske jezgre, praktički se pretvara ili tko može pretvara ga u apartman za iznajmljivanje, a treća stvar je to što je to nažalost postala praktički grana koja zapošljava, odnosno da ljudi žive tijekom cijele godine, a to je to iznajmljivanje. Mi smo zbog toga što govorimo o nekakvom prostornom planiranju, mi možemo razgovarati o svemu i svačemu, ali postavlja se pitanje gospodarske aktivnosti, što je kolega Rašula spomenuo, da u Puli dobar dio stanovništva radi šest mjeseci, a šest mjeseci ne radi. Zašto? Jer je to sve sezonskog karaktera. I onda imamo situaciju da ćemo mi raspravljati, uz dužno poštovanje, o trećem centru na području Velog Vrhha i Štinja. Razgovaramo o svim lijepim željama. Ja mislim da se apsolutno svi slažemo sa svime time, međutim, onda dođete u realnost, kad dođete u Mjesni odbor i kad vas pitaju ljudi kada ću ja dobiti asfalt ispred svoje kuće, kada ću ja dobiti kanalizaciju, kada ću dobiti rasvjetno tijelo, kada ću dobiti prometnu povezanost tipa da mi dođe autobus koji će mi odvesti djecu do škole i tako dalje, i tako dalje. To su one stvari koje koštaju. Mi se moramo, ja koji sam i spadam Socijaldemokratskoj stranci, znam što znači da treba taj novac nekako i stvoriti. I ono što je rekao gospodin lijep, treba pomiriti i naći optimalan način kako postići ravnotežu između interesa investitora i javnog interesa, javne uprave i tako dalje. Ja iskreno evo, uz dužno poštovanje, kažem svima, ja osobno, evo mi smo to kao nekakvo predstavničko tijelo, nisam vidio da je netko zastupao nešto što je ekstra na štetu građana. Uvijek će biti nešto što se netko s nečim neće složiti. Međutim, generalno gledajući mi ovdje kao predstavničko tijelo, u globalu, zastupamo nešto što određenoj većini građana odgovara. Jednostavno, kad gledam idealne prostorne planove, tipa kad razgovaramo kao što je gospođa stavila Belgiju u fokus kako govorimo kako je to lijepo isplanirano. Ja nisam vidio, ili bi mi barem bilo drago da ste došli sa jednim pozicija geografske lokacije poput Pule, sličnog tipa grada kako je to riješeno na dobar način. Mi imamo sad situaciju da smo mi, praktički, zvučat će ružno, to svi tako kažu, slijepo crijevo. Nas odavde vuče Ipsilon jedino van Istre. Nema željeznice, mislim ima ono što ima, bolje da je nema. Što ćemo? Mi smo došli u situaciju da mi razgovaramo o tome u zeleni okoliš, želimo zaštitu prirode, želimo zaštitu svega, gubimo stanovništva, to je zadnji popis stanovništva pokazao. Gubimo stalna radna mjesta što se pokazalo zatvaranjem Uljanika. Da ne kažemo o civilizacijskom dosegu što smo spomenuli kanalizacija po Mjesnim odborima, a istovremeno, nažalost, sad se opet moramo vratiti na taj gospodarski dio, neću spominjati ni Stoju i tako dalje. Imamo investitore koji su voljni investirati i mi kao da radimo to nešto da ih otjeramo. Mi ćemo stvarati i težiti nekakvim idealističkim stavovima i planovima koje sa ovakvim pristupom, barem ja ću to tako zaključiti, nećemo nikad dostići iz razloga što će nam faliti novac. Jer sve ove lijepe želje što mi vidimo kroz te prostorne planove, to netko treba i platiti. A sad da li ćemo mi građane opteretiti sa nekakvim porezima, samodoprinosima, prirez povećavati, ja ne znam kuda bi to dalje vodilo. Hvala

NOEL MIRKOVIĆ

Mislim da je tematska sjednica forma u kojoj smo malo slobodniji komunicirati međusobno na tu temu. Sad, ne znam da li mogu ili ne.

DUŠICA RADOJČIĆ

Bojim se da ne. Ako više nema prijava za raspravu, onda bih zamolila izlagače, ukoliko žele odgovoriti na raspravu koja je protekla ili da li imaju potrebu još nešto reći na kraju.

NIKŠA BOŽIĆ

Ja ne znam jeste li vi iz one škole moderatora koji kad pita ima li pitanja, onda nema pitanja, onda prozove, pa onda da ne biste prozvali, evo, na kraju da pokušam na neki način zaokružiti. Ja bih opet rekao da, što se tiče prostornih planova, ali isto tako i ovog strateškog planiranja, to je jedan okvir. To je zapravo scenarij. Jedna od najvećih frustracija bavljenja ovim poslom je što je to posao koji nikad nema kraja i koji nikad nije realiziran 100%. Ja sam svjestan da svi moji planovi koje sam nacrtao, da se oni neće realizirati, ako se realiziraju 40%, to je super u mom nekakvom životu. Ali ono što je bitno je da neke vaše planove, pa i privatne planove i gradske planove, njihovu realizaciju da plan omogućiti, odnosno da ne bude kočnica razvoja i mislim da uz sve prigovore koje mi imamo i prema sustavu planiranja i prema konkretnim planovima, da u načelu su naši planovi dovoljno fleksibilni da omogućavaju realizaciju ovih svih potreba grada, a postoje i drugi mehanizmi planiranja razvoja grada, odnosno postavljanja prioriteta. Tu vam prostorno planiranje neće pomoći, tu se očekuje vaša aktivnija uloga, odnosno aktivnija uloga gradske uprave. Jako mi je drago da je gospodin Mirković naglasio ponovno ovu potrebu uključivanja javnosti. Ja bih samo rekao jedan svoj primjer, jedan dalmatinski otok, gdje smo radili jedan mali UPU, zapravo se mučili jer je zemljište malo, ograničeno, preskupo. Mi smo imali uvjet iz prostornog plana da moramo ostvariti 10% javnih zelenih površina. Imali smo dvije javne rasprave, još tema nije završena jer su se na javnoj raspravi pojavljivali samo vlasnici. Kako nemamo sustav urbane komasacije, onda svakome kome nacrtate na njegovoj čestici javnu zelenu površinu, na neki način ste ga oštetili i u dvije javne rasprave mi se cjenkamo oko toga može li tih 10% biti malo manje. Da smo strukturirano uključili javnost cijelog tog grada u onom trenutku izrade odluke o izradi plana, da smo rekli od javnosti što očekujete u ovom prostoru, ja sam siguran da bismo se cjenkali o tome da li tu treba biti 10, 15 ili 20%. U tome je zapravo potreba ovog slušanja javnosti i ugrađivanja toga u prostorne planove. Od ljudi ne treba očekivati da znaju urbanizam, ali ljudi jako dobro znaju što im je potrebno i što trebaju u svom prostoru i što trebaju u svom gradu i u kakvom gradu žele živjeti i samo je bitno ih uključiti u ovaj proces. Hvala

DUŠICA RADOJČIĆ

Složila bih se s vama. Jako dobre zaključne riječi. Ukoliko se nitko više od izlagača osvrnuti na ono sve što je izrečeno u raspravi, ja bih onda zahvalila svim sudionicima u ovoj tematskoj točki i utvrdila da je gradsko vijeće primilo na znanje informaciju obrazloženja vezano za temu Prostorno planiranje, ključni alat u zaštiti prostora i provedbi strateških ciljeva ekonomskog i društvenog razvoja, a koja je od osobitog interesa za građane grada Pule.

Ovime je dnevni red iscrpljen te Predsjednica zaključuje 10. sjednicu Gradskog vijeća.
Dichiaro conclusa la 10 sessione del consiglio municipale della Citta di Pola.

Dovršeno u 22:15 sati

KLASA:024-03/22-01/30

URBROJ:

Pula, 08.02.2002.

GRADSKO VIJEĆE GRADA PULE

ZAPISNIČAR
Bojana Petrović

PREDSJEDNICA
Dušica Radojčić